IX. évfolyam 10. szám – 1998. november ÁRA: 50,- Ft

TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE

FÜGGETLEN KÖZÉLETI LAP Megjelenik havonta

November 2-án, hétfőn megalakult az újonnan megválasztott képviselő-testület. Képünkön az eskütétel ünnepélyes pillanatait örökítettük meg.

A VÁROS JÖVŐJÉÉRT!

Ahogy ezt Bakk Zoltán polgármester látja

„...mert ők maguk is változást, cselekvést, jobbítást ígértek a választóiknak: ez pedig csak úgy lehetséges, ha a képviselők szolgálnak, együtt gondolkodnak és cselekszenek, félretéve a kicsinyes pártpolitikai bűvészkedéseket – az emberekért, a városért, Törökszentmiklósért."

4. oldal

BESZÁMOLUNK A VÁLASZTÁSI EREDMÉNYEKRŐL

KÉPVISELŐKET FAGGATUNK PÁRTJUKRÓL ÉS A SIKER ELSŐ PERCEIRŐL

INTERJÚ DR. FEHÉR IMRE PRO URBE-DÍJAS KÖZÉPISKOLAI TANÁRRAL

ÉS KARAKAS GYULA ARANYDIPLOMÁS TESTNEVELŐVEL

35 ÉVES A ZENEISKOLA

40 ÉVES A HUNYADI MÁTYÁS ÁLTALÁNOS ISKOLA

BETHLEN NAPOK

Aranylakodalom

SPORT

ÖNKORMÁNYZATI

Városunkban október 18-án reggel 6 órára mind a húsz szavazókör fogadásra készen állott. A szavazás rendben, minden váratlan esemény nélkül zajlott. Este 7 óráig a szavazásra jogosult 18.613 választópolgárnak 32,44 %-a, 6.038 fő jelent meg. Ez 3 %-kal kevesebb, mint a négy év előtti eredmény.

Az idei eredmények:

Egyéni listára: 5.795 fő 31,13 %

Polgármesterre: 5.913 fő 31,77 %

Kisebbségi listára: 2.645 fő 14,21 % szavazott.

Polgármesterré *Bakk Zoltánt* választották 2.383 szavazattal (40,30 %), míg *Szegő János* 2.377 (40,22 %), *Deák Ferenc* 355 (6,00 %), *Sántha Albert* 331 (6,60 %), *Sülye Károlyné* 262 (4,43 %), *Kesztyűs András* 204 (3,45 %) szavazatot kapott.

Mint arról a napilapokból és értesülhettünk, városunkban a polgármesterválasztás nem volt teljesen szokványos. A húsz szavazókör telefonos jelentése alapján az első előzetes eredmény szerint Szegő János 2.386, Bakk Zoltán 2.385 szavazatot kapott, mely másnap reggelre azonos számúra módosult.

Hétfőn felbolydult a város. Mindkét „oldalról" lehetett hallani különféle vádaskodásokat. A városban ugyanis elterjedt a hír, hogy az egyik szavazókör az előzetesen lejelentett adatot megváltoztatta, az érvénytelen szavazatok közül egyet érvényesnek nyilvánított.

Lapunk azzal a szándékkal kereste fel *dr. Varga Imre* jegyző urat, hogy a városban hallható vélemények és ellenvélemények tisztázására pártatlan és hiteles tájékoztatást adjunk az olvasóknak a polgármester-választással kapcsolatos eseményekről. Érdeklődésünkre a következő tájékoztatást kaptuk:

– A nem hiteles előzetes tájékoztatás szerint a két legtöbb szavazatot kapott jelölt között a különbség 1 volt. Miután ez tudomásomra jutott, a jegyzőkönyvvezetők útján kértem a szavazókörök szavazatszámláló bizottságait, hogy az érvénytelen szavazólapokat nézzék meg még egyszer. Ezt azért tartottam fontosnak, mert a korábbi tapasztalatok alapján nyilvánvaló volt, hogy ilyen minimális különbség esetén az érintett fél kifogással él.

– *Ezek szerint az 5. sz. szavazókör nem követett el hibát, amikor az érvénytelen szavazatok közül egyet érvényesnek nyilvánított.*

– A szavazóköri eredményt a szavazatszámláló bizottság jegyzőkönyvben rögzíti. A beérkezett 20 jegyzőkönyv alapján a helyi Választási Bizottság megállapította a választás ismert végeredményét: a két legtöbb szavazatot kapott jelölt közötti szavazat-egyenlőséget.

– *Mi történt ezután?*

– Törvényes határidőn belül mindkét jelölt kifogást nyújtott be. Bakk Zoltán úr a két jelöltre leadott érvényes és érvénytelen szavazatok teljes körű felülvizsgálatát kérte, míg Szegő úr egy szavazólap érvényességét vitatta, és kérte annak érvénytelenné nyilvánítását. A megyei szinten működő Területi Választási Bizottság a két jelöltre leadott érvényes, és a polgármester-választás összes érvénytelen szavazólapja közül többet érvénytelennek minősített, és a következő eredményt állapította meg: Bakk Zoltán 2.383, Szegő János 2.377 érvényes szavazat.

Ezt követően Szegő János kérte a Területi Választási Bizottság eredményének bírói felülvizsgálatát, melynek nyomán a leadott érvényes szavazatok száma eggyel növekedett. Ez azonban nem változtatta meg a TVB eredményét. Megállapíthatom, hogy a szavazatszámláló bizottságok jól végezték munkájukat. Ezt bizonyítja a TVB és a bíróság döntése is, mely elenyészően kevés eltérést mutat a helyileg megállapított végeredménytől.

/S/

TÁJÉKOZTATÁS AZ ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ-VÁLASZTÁS EREDMÉNYÉRŐL

1. SZ. VÁLASZTÓKERÜLET

1.	**Dr. Pataki Csaba**	(FIDESZ-MPP, FKGP, MDF)	225	36,89 %
2.	Dr. Hodosi Miklós	MSZP	152	24,92 %
3.	Szilágyi András	Munkáspárt	140	22,95 %
4.	Csőke István	Horgász Egyesület	54	8,85 %
5.	Szabó Ferenc	SZDSZ	39	6,39 %

Választópolgárok száma: 1885 fő
Érvényes szavazatok száma: 610 (32,36 %)

2. SZ. VÁLASZTÓKERÜLET

1.	**Fehér László**	Független	187	29,68 %
2.	Serfőző István	MSZP	117	18,57 %
3.	Galsi Zoltán	(FIDESZ-MPP, FKGP, MDF)	115	18,25 %
4.	Kóródi Antal	Független	65	10,32 %
5.	Tóth Tibor	SZDSZ	61	9,68 %
6.	Etlényi Zoltán	Horgász Egyesület	51	8,10 %
7.	Gombás Lukácsné	Munkáspárt	34	5,40 %

Választópolgárok száma: 1674 fő
Érvényes szavazatok száma: 630 (37,63 %)

3. SZ. VÁLASZTÓKERÜLET

1.	**H. Tóth László**	(FIDESZ-MPP, FKGP, MDF)	167	29,68 %
2.	Guttyán József	MSZP	131	21,16 %
3.	Török András	KDNP	86	13,89 %
4.	Emődi Sándor	Független	71	11,47 %
5.	Pozderka Ferenc	Független	52	8,40 %
6.	Barócsi András	Horgász Egyesület	49	7,92 %
7.	Antal János	Munkáspárt	33	5,33 %
8.	Agócs Judit	SZDSZ	30	4,85 %

Választópolgárok száma: 1917
Érvényes szavazatok száma: 619 (32,29)

4. SZ. VÁLASZTÓKERÜLET

1.	**Évinger Magdolna**	MSZP	155	42 %
2.	Markót Imre	(FIDESZ-MPP, FKGP, MDF)	86	23,31 %
3.	Nagy Bana Zoltán	SZDSZ	32	8,68 %
4.	Ifj. Kucsera György	MIÉP	32	8,68 %
5.	Fülöp Ilona	Munkáspárt	23	6,23 %
6.	Kolozsi József	Független	22	5,95 %
7.	Pásztor József	Horgász Egyesület	19	5,15 %

Választópolgárok száma: 1951
Érvényes szavazatok száma: 369 (18,91 %)

5. SZ. VÁLASZTÓKERÜLET

1.	**Bajusz Katalin**	(FIDESZ-MPP, FKGP, MDF)	412	49,70 %
2.	Ladányi Sándor	MSZP	239	28,83 %
3.	Bakos Tóth Imre	Független	115	13,87 %
4.	Mikola István	SZDSZ	37	4,46 %
5.	Ábel Miklós Antal	Horgász Egyesület	26	3,14 %

Választópolgárok száma: 1923
Érvényes szavazatok száma: 829 (43,11 %)

6. SZ. VÁLASZTÓKERÜLET

1.	**Váradi Lászlóné**	MSZP	227	25,80 %
2.	Szabó József	(FIDESZ-MPP, FKGP, MDF)	209	23,75 %
3.	Deák Ferenc	Független	129	14,66 %
4.	Herczegh Mihály	Független	91	10,34 %
5.	Sántha Albert	SZDSZ	78	8,86 %
6.	Pilár György	Horgász Egyesület	74	8,41 %
7.	Nagy Kálmánné	Munkáspárt	72	8,18 %

Választópolgárok száma: 2077
Érvényes szavazatok száma: 880 (42,37 %)

VÁLASZTÁS, 1998.

7. SZ. VÁLASZTÓKERÜLET

1.	**Kovács László**	(FIDESZ-MPP, FKGP, MDF)	334	49,19 %
2.	Elekes István	MSZP	188	27,69 %
3.	Kánya Sándor	Független	64	9,43 %
4.	Waldeck Gusztáv	Horgász Egyesület	42	6,18 %
5.	Fehér Sándor	Munkáspárt	39	5,74 %
6.	Balogh Barnabás	SZDSZ	12	1,77 %

Választópolgárok száma: 1994
Érvényes szavazatok száma: 679 (34,05 %)

8.SZ. VALASZTÓKERÜLET

1.	**Tóth Tibor**	(FIDESZ-MPP, FKGP, MDF)	125	43,40 %
2.	Balogh Lajos	MSZP	58	20,14 %
3.	Pásztor András	SZDSZ	38	13,20 %
4.	Orbán Imre	Munkáspárt	29	10,07 %
5.	Rácz Árpád	Horgász Egyesület	25	8,68 %
6.	Kovács Mihály	MIÉP	13	4,51 %

Választópolgárok száma: 1682
Érvényes szavazatok száma: 288

9. SZ. VÁLASZTÓKERÜLET

1.	**Sülye Attila**	(FIDESZ-MPP, FKGP, MDF)	147	35,08 %
2.	Nagy Sándor	MSZP	132	31,50 %
3.	Mihály Márton	Független	61	14,56 %
4.	Kocsis Pál	Munkáspárt	23	5,50 %
5.	Jenei Edit	SZDSZ	21	5,01 %
6.	Csór Árpád	MIÉP	18	4,30 %
7.	Varga Ferenc	Horgász Egyesület	17	4,05 %

Választópolgárok száma: 1852
Érvényes szavazatok száma: 419 (22,62 %)

10. SZ. VÁLASZTÓKERÜLET

1.	**Fejes Ferenc**	(FIDESZ-MPP, FKGP, MDF)	199	42,16 %
2.	Berecz Bálint	Munkáspárt	80	16,95 %
3.	Sülye Károlyné	Független	80	16,95 %
4.	Tóth László	MSZP	67	14,19 %
5.	Simon András	Horgász Egyesület	32	6,78 %
6.	Tokaji Zoltán	SZDSZ	14	2,97 %

Választópolgárok száma: 1658
Érvényes szavazatok száma: 472 (28,47 %)

Kompenzációs listán megválasztott képviselők:

Pilár György (Horgász Egyesület),
Elekes István (MSZP),
dr. Hodosi Miklós (MSZP),
Serfőző István (MSZP),
Szilágyi András (Munkáspárt),
Sántha Albert (SZDSZ),
Szegő János (FIDESZ-MPP, FKGP, MDF)

Cigány kisebbségi önkormányzati képviselők:

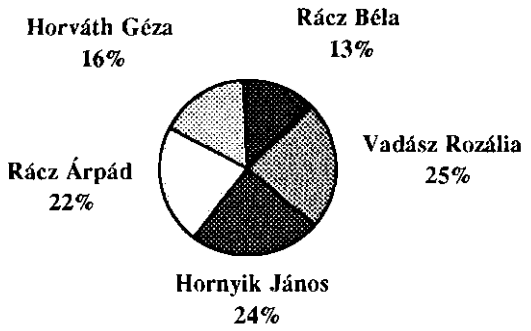

Érvényes szavazatok száma összesen: 2645 (14,21 %).

MEGALAKULT AZ ÚJ KÉPVISELŐ-TESTÜLET

November 2-án tartotta alakuló ülését Törökszentmiklós Város Önkormányzatának újonnan megválasztott Képviselő-testülete.

Dr. Pataki Csaba korelnök bevezető szavai után Antalné Valyon Ilona, a Választási Bizottság elnöke ismertette a voksolás eredményeit, majd átadta a képviselők megbízólevelét. Az eskütétel után került sor a polgármester illetményének megállapítására, melyet egyhangúlag 179. 000 forintban szavaztak meg.

Bakk Zoltán, a most hivatalba lépő polgármester beszédében röviden ismertette programját. Hangsúlyozta, hogy az elmúlt ciklus önkormányzata stabil gazdasági örökséget hagyott hátra, ezért köszönetét fejezte ki az érintetteknek. Bízik benne, hogy a jövőben is megtalálják a helyes utat, és érdemi partnerek lesznek a feladatok megoldásában, a város érdekében.

Szegő János leköszönő polgármestert az utóbbi négy évben tevékenykedő képviselők tablójával lepték meg, továbbá megszavazták, hogy a törvényben biztosított végkielégítést emeljék 6 havi illetményének megfelelő mértékűre.

A választás óta eltelt idő rövidsége miatt az alakuló ülésen nem került sor az alpolgármesterek és az önkormányzat bizottságainak megválasztására. Ez a következő ülés feladata lesz.

Sz. Zs.

⇦ Képünkön Bakk Zoltán polgármester a korelnök gratulációját fogadja az eskütétel után

Fotó: Árvai János

A VÁROS JÖVŐJÉÉRT!
Ahogy ezt Bakk Zoltán polgármester látja

Az október 18-i önkormányzati választás eredményeként nyolc év után új polgármestere lett a városnak Bakk Zoltán személyében. Öt szavazattal előzte meg „vetélytársát", Szegő Jánost. A választáson megjelentek 39,4 %-a szavazott bizalmat az 53 éves tősgyökeres törökszentmiklósi jelöltnek, aki eddig a pénzügy és számvitel területén dolgozott, legutóbb a megyei Önkormányzati Hivatal Pénzügyi Irodájának vezetőjeként. A vele folytatott beszélgetés középpontjában – a választási kampány szlogenjének megfelelően – a város jövője, a következő négy év tennivalói álltak. Elképzeléseiről, terveiről, ötleteiről faggattuk, azon túl, hogy programjának körvonalait a választási szórólapokból, a pódiumtermi bemutatkozáson és lapunk előző számából szélesebb körben megismerhették a választópolgárok.

*– A munkanélküliek száma a városban feltehetően kétezer fölött van. Milyen konkrét elképzelésekkel indul az újdonsült polgármester a **foglalkoztatást** illetően?*

– Nehéz azt elképzelni, hogy egy vállalkozás felszív több mint kétezer munkanélkülit. Ilyen beruházásról álmodni sem lehet. A munkanélküliséget nyilván csak mérsékelni lehet. Mérsékelni például azzal, hogy a meglévő vállalkozások három, öt vagy tíz fővel növeljék a létszámot. Elképzelhetőnek tartom a Claas Hungária 2-300 fős foglalkoztatás növelését is.

– Hogyan?

– Itt az a kérdés, hogy tudunk-e kapcsolódni a cég terveihez: ugyanis a gyártmányok főegységei az üzemben készülnek el, a kisebb részegységeket pedig alvállalkozókkal készíttetik el. Ma is ez a helyzet, Kiskunfélegyházától kezdve nem tudom hány bedolgozó működik a végtermék előállításában. Ha meg tudjuk szervezni a helyi vállalkozók körében, hogy mind szakmailag, mind technikailag képesek legyenek produkálni a megfelelő minőséget, akkor a városban marad a piac és a foglalkoztatás is.

Munkalehetőséget lehet teremteni a külső befektetők városba történő „csábításával": olyan területet kell kínálni, amely ellátott közművel, megfelelő infrastruktúrával. Egy ilyen ipari park keretében lehetne szállítmányozási céget, vámszabad-területet és más egyebeket működtetni. Vannak a város területén szabad üzemcsarnokok, ahová megyén belüli és kívüli befektetőket lehetne felkutatni az iparkamara, vagy egy bróker cég közvetítésével.

Lehetne mit kezdeni a városba települt holland és német cégekkel úgy, hogy velük szorosabban együttműködve, testvérvárosi kapcsolat keretében újabb befektetési lehetőségeket „ajánlanánk ki".

Az idegenforgalom bővítése is tartogat újabb munkahelyeket: ismeretem szerint az APV Rt. foglalkozik a törökszentmiklósi Mezőgazdasági Rt. benne persze –az Almásy-kastély privatizálásával is.

*– A **közbiztonság javítása** érdekében az előző testület kiépítette az alapokat. Hogyan tovább?*

– Össze kell hangolni, mindennapivá kell tenni a rendőrség, polgárőrség és a mezőőri szolgálat kapcsolatát – önkormányzati eszközökkel. Nyilván a foglalkoztatás javulása is jótékonyan hat a megélhetési bűnözés csökkentésére.

*– A választási kampány egyik programpontja volt **a fiatalok kulturált szórakozásának biztosítása és sportolási igényének kielégítése.** Milyen tervek vannak a város első emberének tarsolyában?*

– Olyan szórakozóhelyeket kell létrehozni - vállalkozói alapon –, ahová a fiatalok, ugyanígy az idősek és a középkorúak is el tudnak menni, jól tudják magukat érezni, ahol tudnak étkezni, ahol zenés-táncos rendezvény részesei lehetnek. Ma – sajnos – a városban nincs tere a megfelelő színvonalú, kulturált szórakozásnak. Igény lenne egy olyan egységre, amely 100-150 személy befogadására alkalmas étteremmel és szállodával rendelkezne. Az igazság az, hogy ha egy vállalkozó, egy vendég jön a városba kül- vagy belföldről, el sem lehet vinni a vendégnek kijáró, színvonalas étterembe.

– A fiatalok szórakozás címén nem csak a discóra gondolnak?

– Nem is tudnak másra gondolni, mert nincs más kínálat. A városban egy disco működik, ha jó, ha rossz, minden gondjával-bajával együtt – de nincs más választása. legfeljebb elmegy Szolnokra, vagy Kengyelre, vagy máshová. Ha megtapasztalnák, hogy létezik másfajta szórakozás is, akkor lehetséges, hogy bővülne a köre.

A sportolásnak ugyan megvan a lehetősége, de nincs kihasználva. Ha megnyitnák a már létező sportpályákat, tornatermeket, bizonyára lennének, akik igénybe is vennék. Ehhez persze az szükséges, hogy az önkormányzat biztosítsa az ezzel járó kiadásokat: az ügyeletet, a fűtést, a világítást, stb.

*– Mit jelent az a polgármester olvasatában, hogy **a nagyobb arányú helyben gyógyításban és az utógondozásban** indokolt előbbre lépni?*

– Az egészségügy legköltségesebb működési területe a fekvőbeteg ellátás. Ha kórházak és a járóbeteg- valamint az ambuláns ellátás feladatait összehangolják, harmad-negyedannyi költséget emészt fel. A korszerű egészségügyi ellátási formák közül az egynapos betegellátás és utógondozás érdemel különös figyelmet, ugyanis ez helyben megoldható. Előnye, hogy költségkímélő, nem kell utazni, a beteg közelebb kerül a családhoz, látogathatják és segíthetnek is az ápolásban, stb. Ez a rendszer már több nyugati országban működik, erről beszélt éppen a minap a tárca minisztere is. A nemzetközi pénzügyi támogatások is ebbe az irányba hatnak. Hazánkban is bevezetésre kerül, s aki hamarabb „rámozdul", annál a folyamat gyorsabb lehet, s az első referencia-intézmények még többlettámogatást is kaphatnak. E rendszer bevezetése kiküszöbölné a szakellátás ma létező hiányosságait és persze a hétvégi ellátás gondjait is.

*– Szinte minden fórumon felszínre került **az etnikai kisebbség helyzete.** Mit lehet tenni?*

– Rövid távon például a közmunkavégzés bővítését. Már ez azt vonná maga után, hogy közülük többen ne segélyből, hanem hasznos munkából éljenek. Nagyon fontos a kisebbségi önkormányzat létrejötte, amely összefogná a cigány lakosságot, s lehetne érdemben cselekedni.

– Lenne-e eredménye annak, ha az Önkormányzat az igénylő családoknak mondjuk 100 négyszögöles földet juttatna – bérbe, de a bérleti díjat az Önkormányzat „állná" –, s a település más lakóihoz hasonlóan megtermelnék a legfontosabb zöldségeket?

– Elképzelhető. Először persze tájékozódni kell közöttük. A most megválasztott kisebbségi képviselőket sem ismerem. Egy bizonyos, a kérdés komplex: a helyzet kezelése magában foglalja a munkahelyhez való juttatást, a munkához való szoktatást, az iskoláztatást, a nevelést, a felvilágosítást és még egyebeket is.

*– Az **időskorúról történő gondoskodásnak** már hagyománya van Törökszentmiklóson, gondolok itt az idősek nappali otthonára, az ebéd házhoz juttatására. Mivel bővíthető ez a gondoskodás?*

– Fontolóra kell venni az idősek szociális otthonának

létrehozását. Akik ma ezt választják, kénytelenek Fegyvernekre, Újszászra, vagy más helyre elmenni. Itt élték le életük jelentős részét, s el kell szakadniuk a várostól, az ismerősöktől, a rokonságtól, esetleg a családtól is. Az otthont lehetne vagyoni, de piaci alapon is szervezni: az előző azt jelenti, hogy a vagyonával belépve lesz jogosult az otthon lakójává válni, míg az utóbbi esetben az igénylő megvásárolja a szolgáltatást. Mindkettőre van potenciális jelentkező. Egy ilyen létesítmény – gondolva az időskori betegségekre – a helyben gyógyítás és kezelés folyamatát is leegyszerűsítené.

– *Ez egy új objektum építésével, vagy egy régi átalakításával lenne kivitelezhető?*

– Célszerű megvizsgálni, hogy a MEZŐGÉP emeletes irodaépülete megfelelne-e a célnak, s ezt megelőzően pedig azt, hogy a jelenlegi tulajdonos készséget mutat-e szándékunkat illetően. Csendes, nyugodt környezetben fekszik, a helyet alkalmasnak látom.

– *Magam is egyetértek azzal a megállapítással, hogy a* ***természeti adottságaink*** *nincsenek kihasználva. Milyen fejlesztésekre van szükség?*

– Mindenekelőtt a termálvizünk gyógyvízzé nyilvánítását el kell végeztetni. Egy bevizsgálatlan vizet nem lehet meghirdetni, piacot nem lehet rá találni. Ennek a procedúráját végig kell vinni: szükség van a bakteriológiai, az összetételt kimutató, a gyógyhatást célzó, stb. szakmai vizsgálatokra. A befektetőket ez érdekli, továbbá az, hogy mekkora telken van, milyen az infrastruktúrája, van-e szállodai lehetőség és így tovább.

– *Tehát privatizálni kell, el kell adni?*

– Ha nem privatizáljuk, ki fog beruházni?

Például az Önkormányzat, pályázat segítségével.

– A városnak nem valószínű, hogy erre van, illetve lesz pénze. Félmilliárd forint alatt hozzá sem lehet az ügyhöz nyúlni, hisz' medencék kiépítéséről, fedett uszoda létesítéséről, szállodai beruházásról, étterem működtetéséről és további járulékos kiadásokról van szó.

Milyen lehetőségek rejlenek az élő Tiszában?

– Jók az adottságai a ballai Tiszának, egy cseppet sem rosszabb, mint a tiszaroffiénak. Ott például egy üdülőfalut alakítottak ki a folyó mellett. Nem feltétlenül helybeliekre gondolok a „benépesítéssel" kapcsolatban. Ballán már van 2-3 budapesti, aki telket vásárolt. Ahhoz, hogy ez bővüljön, a feltételeket meg kell teremteni.

– *...és a holt Tisza?*

– Legelőször a víz biológiai romlását kell megállítani, ugyanis néhány év múlva visszafordíthatatlanná válnak ezek a folyamatok. Kotrással, karbantartással, bizonyos halfajták kicserélésével – ami a vízminőséget lerontotta – megteremthető az ökológiai egyensúly. Ha ez megvalósul, akár egy horgászparadicsom is kialakítható. Ismerek sokkal kedvezőtlenebb adottságú helyet, ahol horgászfalu létesült.

Ismét aktuálissá vált a ***kábel-televízió****. Mit jelent ez a városnak?*

– Egy korszerű televíziózási rendszert. A városi televízió pedig például az önkormányzati demokráciának, a nyíltságnak, a képviselői magatartás formálásának eszköze és színtere lehet, ugyanis egy-egy testületi ülést a választópolgárok egyenes adásban láthatnak.

– *Az oktatás helyzetéről, jövőjéről nem szóltunk: szándékunk az, hogy ezt egy külön beszélgetésben tárnánk fel az olvasók előtt. Ha a felszínre került ötletek, javaslatok, tervek hosszabb távon megvalósulnak, és a képviselők is hozzáteszik elképzeléseiket és bölcsességüket, a város fejlődésének egy új szakaszába léphet.*

Polgármester Úr! Legyen hozzá erő, egészség és együttműködő testület. Ez utóbbi is lesz minden bizonnyal, mert ők maguk is változást, cselekvést, jobbítást ígértek a választóiknak: ez pedig csak úgy lehetséges, ha a képviselők szolgálnak, együtt gondolkodnak és cselekszenek, félretéve a kicsinyes pártpolitikai bűvészkedéseket – az emberekért, a városért, Törökszentmiklósért. Köszönöm a beszélgetést és gratulálok a polgármesteri kinevezéséhez.

Herczegh Mihály

ŐKET VÁLASZTOTTUK

E havi számunkban a megválasztottak közül két, már az előző ciklusban is e tisztet betöltő és egy képviselőként most először induló testületi tagot mutatunk be.

BAJUSZ KATALIN nyolc éve a képviselő-testület tagja, sőt az elmúlt négy évben alpolgármesterként is tevékenykedett.

Fenti tényhez kapcsolódik első kérdésem:

– *Minek tulajdonítod ezt a fényes választási győzelmet, hiszen ha megnézzük a választási kimutatást, láthatjuk, hogy 412 szavazótól kaptál bizalmat?. Ez az érvényes szavazatok közel 50 %-a, vagyis a legtöbb a tíz választókerület közül. A 8 évi munkát minősíti, vagy egyéb oka lehet?*

– A nagyarányú győzelem azoknak a körzetben élő polgároknak köszönhető, akik éltek állampolgári jogukkal, és szavaztak október 18-án. A város 10 körzetéből miénk volt az egyik, ahol több mint 800-an járultak az urnához szűkebb lakókörnyezetünk további sorsának alakulásáért. Számomra megtisztelő, megbízatásomhoz pedig további erőt ad, hogy sokan bíznak bennem, és így ismét képviselő lehetek. Köszönöm a bizalmukat, alapvető kötelességem, hogy a körzet és természetesen a város nyugodt, békés életéért tevékenykedjem. Sokan gratulálnak még most is a választási győzelemhez. Úgy vélem, ez szól annak a nyolc éves közös, érdemleges munkának is, melyet Szegő János polgármester úr vezetésével végzett testületünk.

Segítette újraválasztásomat a koalíciós összefogás és a most már tettekkel megvalósítható választási programunk. Mindenképpen döntő momentum volt az a kapcsolatrendszer, amit a körzetben sikerült kialakítani. A mindennapos beszélgetések, találkozások az emberekkel – főleg a nyugdíjasok és egyedülállók szociális gondjainak az intézése –, a körzet óvodájának, általános iskoláinak, a Katolikus Népkör, az Idősek Otthona közösségének a segítése, a közműfejlesztések, a jó hangulatú utcabálok támogatása, mindmind szolgálták és segítették újraválasztásomat.

– *Mikor és hogyan értesültél a győzelemről? Volt ünneplés?*

– Az urnák lezárása után a Rádió Törökszentmiklós adását hallgattam, majd 21 óra után bementem a Polgármesteri Hivatalba. Lélekben bíztam a győzelemben, ami úgy 22-23 óra között – amikor a végső összesítést a táblára írták – hál' Istennek, beigazolódott. Boldogan és hálásan fogadtam a gratulációkat hat koalíciós társammal együtt, akik szintén az első helyen végeztek. Némi feszültséget azonban éreztünk az igen szoros eredményt mutató polgármesteri voksok miatt. Az ünneplés szerény volt, baráti, illetve családi körben bontottunk pezsgőt.

– Milyen többletfeladatokat jelentett számodra az elmúlt ciklusban az alpolgármesteri tisztség, és ezt hogyan tudtad megoldani, hiszen köztudott, hogy nem helyben, hanem egy szolnoki középiskolában tanítasz?

– A hivatali órákon és a nem egyszer éjszakába nyúló testületi üléseken túl elsősorban a hétközi esti vagy hétvégi rendezvények jelentettek számomra többletet. Nagyon sok eseményre kaptam kedves meghívást, néhányra idő hiányában nem jutottam el, amiért itt és most is elnézést kérek.

Meggyőződésem, hogy egy ilyen nagy lélekszámú városban, mint Törökszentmiklós, egy fiatal, lelkes, *főállású alpolgármesterre* lenne szükség, hiszen a feladatok – tekintettel az ezredfordulóval kapcsolatos teendőkre is – csak sokasodnak.

Életünkben értékként kell, hogy jelen legyen az egymás tisztelete, a jószándék, az emberi felelősség, a tolerancia. Úgy érzem, városunk tisztességtudó polgárai körében, a mindennapjainkban élnek a fenti értékek. A jogok és kötelességek egyensúlyára törekszik embertársaink többsége, és önmaguk igyekeznek úrrá lenni nehézségeiken, gondjaikon. Én magam is ezen pozitív értékekkel igyekeztem végezni mellékállású alpolgármesteri munkámat, és segíteni – választóim akaratából is – a város közösségét. Mindezt azért is tudtam megtenni, mert családi életünk nyugodt, kiegyensú-

ŐKET VÁLASZTOTTUK

az előző oldal folytatása

lyozott. Édesanyám türelmes, gondoskodó, és 83 évesen is megértően fogadta és fogadja közéleti ténykedésemet, amit csak szeretettel és hálával tudok viszonozni és megköszönni. A Vásárhelyi Pál Közgazdasági Szakközépiskolában az első három évben az igazgatónő szabadnapot biztosított számomra, az utolsó évben viszont ennek hiányában igen feszített és szoros időbeosztás szerint kellett alpolgármesteri munkámat végezni. Ennek ellenére mindig szívesen gondolok majd vissza városunkat szolgáló négy éves alpolgármesteri tevékenységemre.

– *Alpolgármesterként – fogadónapokon és egyéb alkalmakkor is – sűrűn találkoztál választóiddal, a város polgáraival. Bizonyára őrzöl kedves, vagy szomorú emlékeket e találkozások kapcsán. Emlékképeidből megosztanál néhányat az olvasókkal?*

– Elsősorban a humán területek, az oktatás, egészségügy, művelődés, könyvtár tartoztak hozzám, de illett eligazodnom gazdasági kérdésekben is. Tapasztaltam, hogy sajnos, az országos elszegényedés, a különböző elvonások mennyire sújtották a családokat. Fogadóórákon többnyire a pénzszegény mindennapok gondjaival, szociális problémáikkal fordultak hozzám többgyermekesek, gyermeküket egyedül nevelő szülők, kisnyugdíjasok. Sok panaszt továbbítottam az irodákhoz, másoknak segítettem a rendelkezésemre álló alpolgármesteri keretből. A hálás, köszönő szavak sohasem maradtak el. A mai napig őrzöm az egyik általános iskola ki diákja által sajátkezűleg rajzolt és írt kedves lapot, melyben az osztálykirándulásuk támogatását köszöni meg. Szép emlék marad számomra a Szent Erzsébet Idősek Otthonának avatása, ahol a saját maguk által írt és előadott műsorral kifejezték köszönetüket az otthon idős lakói. Szerencsésen feledtük azokat az éveket is, amikor oktatási intézményeink szerényen visszahúzódtak a városi szintű szereplésektől. Az utóbbi években nemcsak kérésre, hanem önként felajánlott színvonalas műsorokkal, bátor szerepléssel örvendeztetik meg városunk polgárait. Mindezekért köszönet jár az iskolavezetőknek, a felkészítő tanároknak, a diákoknak egyaránt.

Örülök, hogy részese lehettem a hagyománnyá vált „Szentmiklósi Napoknak", látva és érezve azt is, hogy a törökszentmiklósi polgárok egyre inkább magukénak is érzik ezt az eseménysorozatot.

– *A választásokon az MDF színeiben indultál, a FIDESZ-MPP és az FKGP támogatásával. Miben áll a Demokrata Fórum demokrata volta, hogyan érvényesül, érvényesülhet ez egy városi képviselő-testületben?*

– Az MDF tiszteli elődeink országalapító képességét, a nemzet javát szolgáló politikai hagyományok máig tartó üzenetét. Tiszteli és vallja a kereszténység ember-eszményét és erkölcsi elveit. Nemzeti elkötelezettségű, elutasítja a szélsőséges nézeteket, a nemzeti értékeket és érdekeket romboló szemléletet. Békés, biztonságos és rendezett országot akar, amelyben mindenki megtalálja helyét, feladatát és életének értelmét.

– *Ismervén a testület összetételét a jelen felállásban, kérhetünk prognózist a jövőbeni tevékenységeddel kapcsolatban, tekintettel az ezeréves évfordulóra és egyéb feladatokra?*

– Az 5. sz. választókerület képviselőjeként továbbra is kölcsönös bizalomra épülő, közvetlen emberi kapcsolatot tartok választópolgáraimmal. Segítem a nyugdíjasokat és egyedülállókat, a többgyermekes családokat szociális gondjaikkal kapcsolatos ügyeik intézésében. Fontos feladatomnak tartom, hogy a lakókkal együtt megoldjuk környezetvédelmi gondjainkat. Továbbra is segítem a körzet oktatási intézményeinek szakmai eszközvásárlását. Szorgalmazom a még hiányzó közművek építését (szilárd burkolatú utak, csatorna, közvilágítás korszerűsítése). Városi szinten a Kulturális Bizottságban kívánok tevékenykedni. Számomra a helyi érdekek és értékek képviselete lesz a legfontosabb.

Az ezredfordulót méltóképpen szeretnénk megünnepelni.

Helytörténeti Gyűjteményünkben található oklevél hitelt érdemlően bizonyítja, hogy *jövőre lesz városunk fennállásának 600. évfordulója*. Ezért már az előző ciklusban megkezdtük a felkészülést. Szabó Antal, Helytörténeti Gyűjteményünk vezetője irányítja „Tanulmányok Törökszentmiklós múltjából" címet viselő kiadványunk szerkesztését, melyet az év derekán már olvashatunk. Dr. Szabó Lajos, a Bercsényi Miklós Gimnázium igazgatója, a helyi MDF szervezet vezetőségi tagja meghívására januárban városunk vendége lesz Hámori János kulturális miniszter, aki a helyi gimnáziumban érettségizett. A miniszter úr vállalta a 600 éves évfordulót méltató ünnepségsorozat megnyitását, mely várhatóan a Magyar Kultúra Napját megelőző este lesz. Az ünnepségsorozat további megtervezése a Kulturális Bizottság feladata.

2000-ben a keresztény államiság ezer éves évfordulóját ünnepeljük. Köztudott, hogy az országos ünnepségsorozat kormánybiztosa Nemeskürthy István tanár úr, akinek munkáját egy parlamenti albizottság fogja segíteni. terveink szerint mi egyházi és városi ünneppel egyaránt csatlakozni kívánunk az országos rendezvényekhez, hiszen 2000-ben méltatjuk például katolikus főtemplomunk fennállásának századik évfordulóját is. A részlete program kimunkálását ugyancsak a Kulturális Bizottság és a Kulturális Iroda végzi.

Az elkövetkező két évben közoktatási intézményeink is méltóképpen csatlakoznak majd az ünnepléshez, mivel több intézményünk kerek évfordulós fennállását méltatja.

– Köszönöm, hogy tájékoztattad olvasóinkat, és kívánom, hogy az elkövetkező években is hasonló aktivitással munkálkodj, mint az előzőekben a város felemelkedése érdekében. Ehhez kívánok jó egészséget, sok energiát Neked és a testület minden tagjának.

A 6. sz. választókerület képviselőjét, **VÁRADI LÁSZLÓNÉT** sem kell bemutatni az olvasóknak, mivel az elmúlt ciklusban is őt választották a kerület polgárai.

– *Választókerületedben immár másodszor is elnyerted szavazóid bizalmát. Ebből következően bizonyára jól ismered megválasztott képviselőtársaidat. Jelent-e ez előnyt a négy éves tapasztalattal, gyakorlattal, ismertséggel együtt az újonnan megválasztott képviselőkkel szemben?*

– Mindenképpen előnyt jelent a gyakorlat, hiszen senki sem születik képviselőnek.

– *Mikor értesültél megválasztásodról? Biztál a győzelemben?*

– Ha nem bíztam volna a győzelemben, nem is indultam volna a választáson. Ugyanakkor tudtam, hogy nagyon szoros lesz az eredmény, hiszen hét jelölt közül lehetett választani. Először a 11. sz. szavazókörből kaptam hírt telefonon. Att egy szavazattal lemaradtam. Csak jóval később érkezett meg a hír a győzelemről. A 12. szavazókörben – ahol lakom – a legtöbb szavazatot én kaptam, ugyanúgy, mint 4 évvel korábban. Köszönöm a 6. sz. választókerület 227 lakójának, hogy ismét képviselő lehetek!

– *Hogyan élte, éli meg családod azt, hogy közéleti emberré váltál plusz feladatokkal, kevesebb szabadidővel, melyet a családdal tölthetnél? A testületi ülések, bizottsági munkák nem ütköznek a munkahelyi elfoglaltsággal?*

– Én nem akkor váltam közéleti emberré, amikor képviselővé választottak. Több mint 30 éve dolgozom a városban. Mivel magyar tanár vagyok, többször készítettem ünnepi műsort, és korábban is állandó résztvevője voltam a városi rendezvényeknek

A családom ezt elfogadja, mindenben segít. A gyermekeim már felnőttek, most már könnyebb helyzetben vagyok. A munkahelyemen pedig én nem képviselő, hanem tanár vagyok. Igyekszem ott is maximálisan helytállni. Olyan kollégáim vannak, akik mindenben segítenek. A választási időszakban ők vállaltak többet a tanórán kívüli

feladatokból. Most én következem.

– Mi az, amit leginkább szeretnél megvalósítani? Van-e olyan, amit az előző ciklusra ígértél a választóknak, és nem sikerült teljesíteni?

– 1994-ben az ország nehéz gazdasági helyzetben volt. Felelőtlenség lett volna ígérgetni. Én azt vállaltam, hogy a választókerületemben lakók érdekeit képviselem. Ezt teljesítettem. Igyekeztem jó gazdája lenni annak a városrésznek. Kapcsolatot tartottam a kulturális és szociális intézményekkel, segítettem szándékaik megvalósítását. Képviselői keretemből hozzájárultam lakókörnyezetünk fejlesztéséhez (járdaépítés, fásítás, játszóterek bővítése, stb.) A Kulturális Bizottság tagjaként az oktatás és közművelődés területén segítettem a testület munkáját.

Szerettem volna, ha a fiatalok számára a kulturált szórakozás lehetőségei megteremtődnek a városban. Ez továbbra is a terveim között szerepel. Emellett szeretném, ha minden iskolának lenne tornaterme, és megépülne végre a városi sportcsarnok is.

– Az MSZP színeiben indultál mindkét ciklusban. Jellemeznéd röviden a pártod programját? Mit jelent a Magyar Szocialista Párt „szocialista" mivolta, miben mutatkozik meg a párt szociális érzékenysége?

– Az MSZP célja egy olyan Magyarország megteremtése, ahol mindenki biztonságban érezheti magát, lehetőséget kap képességei kibontakoztatására, biztosított a megélhetése. Nekem önkormányzati képviselőként nem pártpolitikát kell megvalósítanom. A választások után – úgy gondolom – minden képviselőnek lakóhelye érdekeit kell szem előtt tartania. Én eddig is erre törekedtem. Aki közszereplést vállal, annak szociálisan érzékenynek kell lennie. Engem a hivatásom is arra kötelez. Olyan iskolában tanítok, ahol nehéz körülmények között élő családok gyermekei tanulnak, akiket naponta meg kell győzni a tanulás értelméről. Ez sem könnyű feladat, de én szívesen végzem.

– Négy éves tapasztalattal van-e prognózisod az előttünk álló 4 évre az ezredforduló küszöbén?

– Bizakodó vagyok. Úgy érzem, erre feljogosít az ország javuló gazdasági helyzete. Ez, valamint a város megújuló vezetése, új képviselő-testülete a biztosítéka annak, hogy Törökszentmiklóson is egyre többen találnak majd munkahelyet, és egyre kevesebben keresik máshol a megélhetést.

H. TÓTH LÁSZLÓ, a 3. sz. választókerület új képviselője. 30 éves, Törökszentmiklóson született. Gépészüzemmérnöki és műanyag-feldolgozó technológusi diplomával rendelkezik. Feleségével és két gyermekével városunkban él.

Hogy érzi magát? Bizonyára már túl van az izgalmas perceken, napokon...

– Köszönöm szépen, jól érzem magam, hiszen mind én, mind pártom nagyon jól szerepelt a választásokon. Köztudott, hogy pártom az FKGP-vel és az MDF-fel közösen indított jelöltjei a tíz egyéni választókerületben hét helyen nyertek, egy képviselőt pedig kompenzációs listáról adunk a testületbe. Polgármesterjelöltünk mindössze öt szavazattal jutott a második helyre. Mi ezt az eredményt összességében győzelemként könyveljük el.

– Számított-e a sikeres szereplésre? Ön szerint minek, vagy kiknek köszönhető ez a jó eredmény?

– Természetesen számítottam rá, hiszen azért indultam a választásokon, hogy bekerüljek a testületbe. Csak így tudom igazán képviselni elsősorban a választókerületem lakóit, és nem utolsósorban azokat a célokat, amelyek Törökszentmiklós további fejlődését segítik elő. Sikeremet pedig elsősorban azoknak a polgároknak köszönhetem, akik szavazatukkal támogatták programunkat, ugyanis ez a győzelem közös munka eredménye volt.

– Megünnepelték a győzelmet?

– Igen. Némi kölyökpezsgő és kuglóf társaságában ünnepeltünk feleségemmel és két gyermekemmel.

– Milyen változást jelent az életében?

– Természetesen óriási változást jelent, hiszen néhány rosszindulatú megjegyzés ellenére mi a programunk végrehajtását nagyon komolyan gondoljuk, és következetesen végre is fogjuk hajtani.

– Mennyire ismeri választókerületét, az ott élők gondjait, problémáit, a megoldásra váró feladatokat?

– Igaz, hogy nem a választókerületemben lakom, de jól ismerem az ott lakók életkörülményeit, problémáit, ugyanis közeli rokonságomból húsz-egynéhányan laknak a körzetben, ismerőseimről, barátaimról nem is beszélve.

– Ön a FIDESZ-MPP színeiben indult, az FKGP és MDF támogatásával. Mit jelent a pártjának a polgári volta? Milyen párt a FIDESZ? Várospolitikusként hogyan lehet, illetve kell-e érvényesíteni a párt politikáját?

– Pártom polgári volta különösen az országgyűlési választások után vált értelmetlen, bugyuta gúnyolódások tárgyává, holott a megfogalmazás igazán egyszerű. Mi a Polgárt hazáját, városát szerető, patrióta, lokálpatrióta, országáért, városáért tenni akaró és tenni is tudó emberként képzeljük el. Nem kell nagy dolgokra gondolni, ha valaki saját környezetét óvja, rendben tartja, fejleszti, azzal mind magának, mind embertársainak és tágabb környezetének is javára szolgál. A FIDESZ-MPP nemzeti liberális párt, amely a Széchenyi, Kossuth, Deák, Eötvös vonalon – és remélhetőleg színvonalon – politizál. Várospolitikusként nem elszakadva az országos politikától, de elsősorban a helyi viszonyokhoz igazodva kell munkálkodni és politizálni, hisz hosszú távon bármilyen elsődleges érdeke kell, hogy legyen a helyi polgárok életkörülményeinek fokozatos javítása. Fiatalként olyan támadások érnek, hogy mit tudok én, amit tapasztalt kollégáim nem tudnak. Én elfogadom a tapasztalatot, amelyet képviselőtársaim nyújtanak, de fiatalként vannak ötleteim, kapcsolataim – pl. néhány jelenlegi kormánytaggal –, amit a város érdekében nagyon jól ki tudnék és ki is akarok aknázni.

– Milyen tervei, elképzelései vannak az elkövetkező négy évre, választási programjából mit szeretne elsősorban megvalósítani?

– Mindent, hiszen abban a szerencsés helyzetben vagyok, illetve vagyunk, hogy programunk – bár más köntösben és megfogalmazásban – publikálásra került politikai ellenfeleink részéről is. Ezek szerint az önkormányzati munka könnyű lesz, hiszen mindenki ugyanazt akarja. Az igazán jelentős különbség szerintem a hogyanban, azaz a megvalósításban fog megmutatkozni.

Köszönöm a lehetőséget, és megragadom az alkalmat, hogy az újságjuk hasábjain keresztül is megköszönjem a 619 választópolgárnak, hogy a 3. sz. választókerületben leadták voksukat. Külön köszönöm annak a 167 választónak, akik rám szavaztak, hogy megelőlegezték a bizalmat. Azon fogok munkálkodni, hogy erre a bizalomra rászolgáljak, és ezáltal négy év múlva, tevékenységem ismeretében a most ellenem szavazók bizalmát is megnyerjem.

/S/

Kodak EXPRESS

fényképész üzlet
ÁRVAI FOTO
Kossuth L. út 155.
Tel.: 390-162

Filmek, albumok, képkeretek nagy választékban, automata fényképezőgépek már 2.990 Ft-tól kaphatók!

24 kockás színes film kidolgozását lehetőség szerint 1 órán belül teljesítjük.

Igény szerint ajándékfilm vagy dupla sorozat!

'56 EMLÉKEZETE

(Dr. Fehér Imre ünnepi beszéde. Elhangzott a Bercsényi Miklós Gimnázium iskolai ünnepségén, 1998. október 22-én)

TISZTELT ÜNNEPLŐK, KEDVES FIATALOK!

Erre az ünnepi alkalomra készülve újra és újra egy Petőfi-vers két sora bukkant fel emlékezetem mélyéről (még gimnazista koromban tanultam):

„Európa színpadán mi is játszottunk,
S mienk nem volt a legkisebb szerep!"

1847-ben, Magyar vagyok c. versében mondja ezt a költő. Szavaiból szinte süt, sugárzik a nemzeti büszkeség. Annak a hazafinak a jogos önérzete ez, aki nemcsak a múltba tekintve fedezi fel a hajdani nagyság emlékeit, hanem a jövőbe is magabiztosan tekint. Mintha csak érezte, tudta volna, hogy alig egy évvel később számára is megadatik a nagy történelmi szerep lehetősége: 1848.

Ma, amikor az 1956-os forradalom és szabadságharc 42. évfordulóját ünnepeljük, miért jut eszembe akaratlanul is Petőfi és 1848? Talán nem véletlenül. 56 októberének a márciusi forradalom nemcsak távoli előzménye, hanem sok tekintetben következménye, mintája és példaképe is volt. A magyarság a múlt századi reformmozgalom, majd az azt követő forradalmi események sodrában vált nagykorú európai nemzetté. Olyan közösséggé, melyet a közös nyelv, a sajátos kultúra és a hagyományok ereje tart össze és ruház fel öntudattal, méltóságérzettel.

Egy ilyen közösséget, egy nagykorúvá vált nemzetet többé már nem lehet tartósan megfosztani a szabadságtól, mert nem tűri a nyakába vetett igát. Fellázad ellene. Ez történt 1956 őszén, miután éveken át erőszakkal próbáltak népünkre rákényszeríteni a hatalom akkori birtokosai egy nemzeti hagyományainktól idegen, az egyént és a közösséget szabadságában nagy mértékben korlátozó rendszert, a szovjet típusú ún. szocializmust, a sztálinista diktatúrát. Az én nemzedékem tizenéves volt akkor. Éreztük gyerekfejjel is, hogy most világraszóló események zajlanak a szemünk előtt, sőt magunk is részesei, alakítói vagyunk valamiképp a történelemnek, amikor tanárainkkal együtt kivonulunk az utcára tüntetni, és leverjük az iskola homlokzatáról a sarló-kalapácsos címert. Petőfi szavai a mi büszkeségünket is kifejezték: „Európa színpadán mi is játszottunk".

1945-ben úgy tűnt, hogy a háború elvesztése ellenére az ország elindulhat egy szabadabb, demokratikusabb fejlődés útján. Itt voltak ugyan az orosz csapatok, de nem gondoltuk, hogy „ideiglenes" tartózkodásuk több mint 40 évig fog tartani. A földosztásnál valóban a parasztság évszázados álma valósult meg, az ország gyors újjáépítése, a parlamenti demokrácia helyreállítása, az egyetemek, főiskolák megnyitása a munkások és parasztok fiai előtt: olyan események voltak, amelyek okot adhattak a bizakodásra. Ezt a társadalmi derűlátást fejezte ki a NÉKOSZ (a népi kollégisták) híressé vált indulója: „Holnapra megforgatjuk az egész világot!" Erről a dalról nevezik az 1945-48 közötti rövid korszakot a „fényes szellők" időszakának.

Hamarosan világossá vált azonban, hogy a felszabadítóként emlegetett szovjet hadsereg valójában megszállóként rendezkedik be az országban. A kommunista párt Moszkvából hazatért vezetői – hátuk mögött érezve ezt az erőt – a sztálini birodalom útmutatásai nyomán fokozatosan felszámolják politikai ellenfeleiket, betiltják a demokratikus pártok és szervezetek működését, és egypárti, szovjet típusú diktatúrát építenek ki az országban.

A magántőkésektől elvették, államosították a bankokat, bányákat, gyárakat, üzemeket, végül még a saját munkájából élő kisiparos, kiskereskedő műhelyét, üzletét is. A csak nemrég földhöz juttatott parasztságot erőszakkal kényszerítették be a szovjet mintájú termelőszövetkezetekbe. Az a rendszer, amelyet a nép nevében hoztak létre és népi demokráciának neveztek, a magyar társadalom minden rétegét sújtotta. Nemcsak a párt által osztályellenségnek tartott tőkéseket, földbirtokosokat és a kulákoknak nevezett jómódú parasztokat, hanem az erőltetett iparosításba belehajszolt munkásokat, a beszolgáltatási kényszerrel gyötört szegényparasztságot és a rendszer kiszolgálására kötelezett értelmiséget is.

A rettegés légköre jellemezte az országot. Bárkit bármikor letartóztathatott a félelmetes hírű ÁVH, az államvédelmi hatóság, amely közvetlenül Rákosi Mátyásnak, a párt főtitkárának volt alárendelve. Ennek segítségével Rákosi most már a párton belüli ellenzékével, illetve lehetséges vetélytársaival is kegyetlenül leszámolt. A kommunista Rajk László kivégzése csak a jéghegy csúcsa. A börtönök és internáló táborok megteltek politikai foglyokkal, akiknek csak az volt a vétkük, hogy másként gondolkodtak a világról, mint a hatalmon lévők.

1953-ra a helyzet már annyira feszültté vált, hogy a társadalmi robbanás veszélye fenyegetett. Ennek megelőzésére a szovjet vezetők utasítására leváltották a gyűlöletessé vált Rákosit, és Nagy Imrét nevezték ki miniszterelnöknek. Nagy Imre mint meggyőződéses kommunista és becsületes magyar hazafi, hitt abban, hogy a szocializmus céljait a néppel egyetértésben, terror és megfélemlítés nélkül is el lehet érni. Ebben segítőtársakra is talált azokban az értelmiségekben, akiket Nagy Imre-csoport néven emlegetnek a történelemkönyvek.

Nagy Imre 1953 júliusi kormányprogramja az első kommunista reformkísérlet volt az egész szovjet tömbön belül, hasonló ahhoz, amit a csehek 1968-ban próbáltak megvalósítani. A leváltott Rákosi és klikkje azonban nem törődött bele hatalma elvesztésébe, már csak azért sem, mert attól félt – joggal –, hogy a koncepciós perek felülvizsgálata során fény derül gyalázatos bűneire. Ezért ellentámadásba ment át, és elérte, hogy Nagy Imrét lemondassák, majd a pártból is kizárják. A sztálinista restaurációba viszont a nép nem nyugodott bele. Az értelmiségi fiatalok, a hajdani „fényes szellők" nemzedékének tagjai létrehozták a Petőfi Kört, és bátran bírálták a szovjet mintájú szocialista rendszer hibáit. Szóba hozták a nemzet, az ország addig ki nem mondható gondjait. A Petőfi Kör vitáin érlelődött az a független szellemiség, az a bátor kritikai hang és magatartás, amely végül a forradalomhoz vezetett. Nagy szerepük volt ebben – akárcsak 1848-ban – a magyar íróknak is.

1956 júniusában Lengyelországban is hasonló ellenzéki megmozdulások zajlottak le. Ebben a helyzetben az oroszok jobbnak látták, ha Rákosit ismét lemondatják a hatalomról. Helyére azonban a nem kevésbé népszerűtlen Gerő Ernő, Rákosi bizalmasa került. Gerő kénytelen volt eleget tenni az ellenzékiek és az egyre bátrabb népi tömegek bizonyos követeléseinek. Döntő jelentőségű esemény volt a kivégzett Rajk László és társai újratemetése, amelyre éppen október 6-án, nemzeti gyásznapunkon került sor. Sok tízezer ember néma tüntetésévé változott ez a temetés; azt jelezte, hogy valami elkezdődött.

Ami eddig történt: a Nagy Imre-csoport és a Petőfi Kör tevékenysége, az reformmozgalomnak tekinthető. A forradalmat már más erők kezdeményezték: az egyetemi diákság. Október 16-án a szegedi egyetemi hallgatók egy csoportja létrehozta a MEFESZ-t, egy olyan diákszervezetet, amely független volt a párt ifjúsági szervezetétől. Október 22-én a Budapesti Műszaki Egyetem hallgatói is csatlakoztak az egyetemisták mozgalmához, ők fogalmazták meg a forradalom kiáltványának számító 14 pontot. Ezek között már olyan követelések vannak, mint a többpártrendszer, szabad választások, az ország politikai és gazdasági függetlensége, és mindezek biztosítékaként a szovjet csapatok kivonása. Ami a Petőfiéknek a sajtó, az az ötvenhatosoknak a rádió volt. A „müegyetemi pontokat" a diákok szerették volna beolvastatni a rádióban, de annak vezetői ezt megtagadták. Így merült fel másnap, október 23-án egy diáktüntetés gondolata, amelyhez a bölcsészkariak és mások is csatlakoztak. A hatalom tétovázott, bizonytalankodott. Piros László belügyminiszter először betiltotta, majd engedélyezte a diáktüntetést.

A fiatalok a lengyel-magyar barátság jegyében a Bem-szoborhoz indultak. A diákokhoz járókelők, munkások is nagy számban csatlakoztak. A tömeg létszáma elérte a több tízezer főt, és már sem a Petőfi Kör, sem az írók, sem Nagy Imre reformista csoportja nem tudta mederben tartani a további eseményeket. *Föltámadott a tenger, a népek tengere...!* Új és új, egyre élesebb követeléseket visszhangoztak a jelszavak. Közülük különösen kettő vált híressé és később általános jelszóvá: „Ruszkik haza!" és „Aki magyar, velünk tart!"

A Bem-szobortól a tömeg a Parlament elé vonult, létszáma ekkor már elérte a 200 ezer főt. Az események ekkor már párhuzamosan több helyszínen zajlottak: míg a Parlament előtt Nagy Imrét követelték a tüntetők a kormány élére, addig a Bródy Sándor utcában, a Rádió épületénél az egyetemi pontok beolvasását akarták elérni. Ezrek gyülekeztek a Dózsa György úti, kolosszális méretű Sztálin-szobor körül is, hogy ledöntsék a gyűlölt rendszer jelképét. Az esti órákban a Rádiónál lövöldözés kezdődött. A tömeg a laktanyákból egyre több fegyverhez jutott, és ezzel a forradalom fegyveres felkeléssé változott.

A nép első számú ellensége a gyűlölt ÁVH volt, de a felkelők a rend helyreállítására Budapestre vezényelt szovjet páncélosokat is megtámadták. A szabadságharcosok többsége fiatal munkás és diák volt; ők voltak a legendássá vált „pesti srácok", akik Molotov-koktélnak nevezett benzines palackokkal gyújtották fel az orosz tankokat a világámulatára. A forradalom nemzeti jellegét fejezték ki jelképei: a Kossuth-címer és a lyukas nemzeti színű zászló, amely úgy született, hogy a zászló közepéből kivágták a szovjet mintájú címert.

A kormány hiába hirdetett statáriumot, senki nem tette le a fegyvert. A kommunista hatalmi gépezet széthullott, megbénult. A forradalom viszont spontán módon létrehozta saját irányító szerveit, a helyi forradalmi bizottságokat és a munkástanácsokat. A nép elkeseredését és elszántságát a végsőkig fokozta az október 25-i sortűz a Parlament előtt, ahol közel száz halott és rengeteg sebesült maradt a Kossuth tér véres kövezetén. Ilyen hangulatban nem csoda, hogy néhány ávéhás tiszt az utcai népítéletek áldozatává vált: a feldühödött tömeg meglincselte őket. De nem ez volt a jellemző. A forradalom tisztaságára maguk a felkelők ügyeltek. Közismert tény, hogy a betört kirakatokat nem engedték kifosztani, vagy hogy a magyar írók kezdeményezésére az utcára kitett pénzgyűjtő láda tartalmához, az elesettek hozzátartozói számára gyűjtött pénzhez senki nem nyúlt hozzá. Bibó István találó szavaival: valóban *az emberi méltóság* forradalma volt ez.

Nagy Imre néhány napig ingadozott, míg végül világossá vált számára, hogy kibontakozás nem lehetséges a népi követelések elfogadása nélkül. Fordulópont a forradalom történetében október 28., amikor Nagy Imre a felkelt nép mellé állt, és bejelentette az ÁVH feloszlatását. Október 30-án döntést hozott az egypártrendszer megszüntetéséről, és új kormányába bevonta a hajdani koalíciós pártok képviselőit is, megkezdődött a rend helyreállítása a felkelők részvételével. Október 31-én megalakult a Nemzetőrség. A budapesti munkástanácsok hétfőre, november 5-re felhívást adtak ki a munka felvételéről, a sztrájk beszüntetéséről.

Hazánk és a magyar forradalom sorsa azonban ezúttal is máshol, a nemzetközi politikában dőlt el. Az Egyesült Államok és a nyugati demokráciák nem kockáztatták meg a 3. világháború kirobbantását azzal, hogy beavatkoznak a magyar eseményekbe. A NATO és a Varsó Szerződés szembenállása ugyanis az akkori helyzetben ezt jelentette volna. Moszkvában tehát úgy döntöttek, hogy fegyveres erővel vetnek véget a szovjet birodalom egységét fenyegető magyar forradalomnak. Hiába nyilvánította ki a magyar kormány november 1-jén a Varsói Szerződésből való kilépésünket, hiába deklarálta az ország semlegességét, a Szovjetunió ezt nem vette tudomásul. Az oroszok módszerei hasonlóak voltak a Budát csellel megszálló törökökéhez: a tárgyalásokra érkező magyar kormányküldöttség tagjait orvul elfogták és letartóztatták. November 4-én, vasárnap hajnalban megindultak a szovjet páncélosok ezrei Budapest ellen. Az ellenállásra nem volt esély, bár a főváros néhány pontján még napokig folytak a harcok.

A felkelés magyar áldozatainak száma 2700 fő. De nemzetünk vérveszteségei közé odaszámíthatjuk azt a negyedmillió magyart is, akik a megtorlástól tartva vagy egy jobb jövő reményében elhagyták az országot az átmenetileg még nyitott nyugati határon keresztül.

A forradalom leverését példátlan megtorlás követte. A halálraítéltek száma meghaladja a négyszázat, többszöröse a Haynau által 1849-ben kivégeztetett áldozatokénak. 22 ezer embert ítéltek börtönbüntetésre, köztük az írókat is. Kádár János vállalta a szovjet birodalom helytartójának dicstelen szerepét. Ő is tagja volt az utolsó Nagy Imre-kormánynak, de elárulta a forradalmat. A Kádár-rendszer leggyalázatosabb tette a törvényes magyar miniszterelnök kivégzése volt 1958. június 16-án. Vele együtt Maléter Pált, a forradalmi kormány hadügyminiszterét és a Nagy Imre-csoport több tagját is kivégezték – a nyilvánosság kizárásával, a magyar nép tudta nélkül. Holttestüket kátránypapírba csomagolva, koporsó nélkül, arccal a föld felé fordítva temették el a rákoskeresztúri köztemető azóta szimbolikussá vált 301-es parcellájában. Nevüket semmi nem jelölte, sírjukat rendőrlovak patáival tipratták, hogy nyomuk se maradjon.

A történelem azonban – ha későn is – igazságot szolgáltatott a forradalom mártírjainak. Több mint három évtized után, 1989. június 16-án, kivégzésük évfordulóján, Nagy Imre és társai újratemetésével kezdődött az a rendszerváltozás, amely megvalósította 1956 fő célját: a független, szabad, demokratikus Magyarországot. Ennek eredménye volt a köztársaság kikiáltása 1989. október 23-án, amelynek ma szintén évfordulóját ünnepeljük, a kilencediket.

Bizony, kedves ünneplő fiatalok, Európa színpadán mi is játszottunk, *S mienk nem volt a legkisebb szerep!* 1956 rendítette meg először a szovjet birodalmat, bukása ellenére is. Egy kis európai nép, a magyar – ugyanúgy, mint 1848-ban – kivívta a világ népeinek rokonszenvét és csodálatát. Albert Camus, a nagy francia író így fogalmazta ezt meg a forradalom első évfordulóján: „A legázolt, bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért, mint bármelyik nép az elmúlt húsz esztendőben".

Legyetek méltók a forradalom hőseihez, szeressétek hazátokat, és becsüljétek meg a drágán szerzett szabadságot!

ÜNNEPI MEGEMLÉKEZÉS A PÓDIUMTEREMBEN

Október 23-án három órakor a Művelődési Ház pódiumterme telt házzal fogadta azokat az ünneplőket, akik az 1956-os forradalom és szabadságharc 42. és a köztársasági államforma 9. évfordulójára emlékeztek. Dr. Szabó Lajos, a Bercsényi Miklós Gimnázium igazgatója – aki személyesen is átélte az eseményeket – az ünnepi beszéde keretéül azt a szüleinek írt levelet választotta, amelyet először most hozott nyilvánosságra, és 1956 október 23-án datálódott. Szent eufória, ünnepi emelkedettség jellemezte azt a napot – mondta, majd a forradalom és szabadságharc értékeit méltatta. 1956 nemzeti és egyetemes érték, legalább annyira, mint 1848/49. A XX. századi magyar – és részben a világtörténelem egyik jeles cselekedete volt. Írók készítették elő, de az ifjúság, a diákok, az egyetemisták és a munkások forradalma volt.

Ezt követően a gimnázium tanulói adtak olyan műsort, amely bennünket, ünneplőket akarva-akaratlanul gondolati és érzelmi aktivitásra kényszerített. Egyszerűen nem lehetett nem odafigyelni: Budai Klára tanárnő gyermekkori emlékeit elevenítette fel rendezésében az ötvenes évekről, és szólaltatta meg a zömmel „III.a" osztályosokkal, meg néhány „vendégszereplővel". Mindezt főleg a hangszer és éneklés segítségével, ami oly közel áll minden emberhez. Az 50-es évek időrendben peregtek előttünk, kezdve a „fényes szelek" időszakától a Sej, a mi lobogónkat című dallal, a Hegyek között, völgyek között... és az Egy hosszú, copfos barna lány kezdetűeken át 1956 október 23-ig, amikor már „Piros a vér a pesti utcán". Közben egy-egy részlet hangzott el Verdi Nabuccojának Rabszolga kórusából és Illyés Gyula Egy mondat a zsarnokságról c.verséből. A bercsényisek repertoárjában ott volt Vangelis: A Paradicsom meghódítása 1492 és Simándy „örökös" operabetétje, a Hazám, hazám. A forradalom és szabadságharc leverése után az önként vagy kényszerből hazáthagyó kétszázezer honvágya köszönt vissza az Oly távol, messze van hazám-ból, amely Horváth Bandi bácsi szaxofonja „rásegítésével" szinte korhűvé változott. Az ünnepi műsor – Illés Lajos megzenésítésével – a Szózat hangjaival fejeződött be, melyet a jelenlévők nagyon nagy tetszéssel fogadtak, és tapssal jutalmaztak.

Az ünnepségnek szintén felemelő része volt a „Pro Urbe Törökszentmiklós" díj átadása, melyet a teljes létszámmal megjelent képviselő-testület doenje, dr. Pataki Csaba nyújtott át meleg szavak kíséretében dr. Fehér Imrének, a Bercsényi Miklós Gimnázium magyar-történelem szakos középiskolai tanárának. A díj indoklását Bajusz Katalin képviselő olvasta fel, a testület nevében. Tartalmas, szép ünnepség volt – vélekedett Bukta Ágnes műsorvezető. Valóban az. Értelemhez és szívhez szólóan is egyben.

H. M.

„PRO URBE TÖRÖKSZENTMIKLÓS" '98 – DR. FEHÉR IMRE

Beszélgetés az irodalomról, a kutatásról, a könyvről, az érzelmekről és egyebekről

»Dr. Fehér Imre magyar–orosz nyelv szakos középiskolai tanár, főiskolai docens 1941-ben született Törökszentmiklóson. Az általános iskolai éveket követően városunk gimnáziumának tanulója volt, majd a szegedi József Attila Tudományegyetem hallgatója. Végzés után friss diplomásként nem hagyta el városunkat, visszatért ide. Itt kezdte pedagógusi pályafutását, itt kezdett tanítani, itt alapított családot is. Felesége – Sáfrány Klára – a Hunyadi Mátyás Általános Iskola tanára, Anikó leányuk Debrecenben él férjével és gyermekével, kisebbik leányuk – Ágnes – Szegeden egyetemi hallgató. Harmincnégy éve oktat, nevel egykori iskolájában. Az intézmény kiválóan felkészült író-kutató, tudós tanáregyénisége, szaktárgyát igen eredményesen tanítja. Kiemelkedő és sokoldalú szerepe van nemcsak az iskolai, hanem a város kulturális és ismeretterjesztő munkájában is: felkészítő tanárként, rendezőként, előadóként. Különösen értékes tehetséggondozó munkája, valamint az igényes nyelvi kultúrát terjesztő tevékenysége. Tanítványai évtizedeken keresztül kiemelkedően szerepeltek a nyelvőrző, nyelvművelő versenyeken. Szaktanári segítő munkájáért Kazinczy-jutalomban részesült. Részfoglalkozású könyvtárosként nagy érdemeket szerzett a gimnáziumi könyvtár fejlesztésében és gondozásában, továbbá a diákok olvasási kultúrájának gazdagításában. Pályájának nagy részében osztályfőnök és a magyar munkaközösség vezetője. Példamutató szakmai tevékenysége, magatartása a tantestület és a város köztiszteletben álló személyiségévé avatta. Komoly szellemi kihívást jelentő és teljesítményt visszatükröző kutatói-szerkesztői munkája a Bercsényi Miklós Gimnázium Jubileumi Évkönyve, amelyet 1996-ban szerkesztett. Rendszeresen publikál különböző lapokban, folyóiratokban. Tagja a Nemzetközi Magyar Filológiai Társaságnak. A törökszentmiklósi születésű Szélpál Árpád centenáriuma alkalmából Az idők rianása címmel emlékkönyvet írt és szerkesztett, 1997-ben, amely szakmai körökben elismerést vívott ki. Tanári és irodalmi munkássága túlnő az iskola keretein: a város szellemi arculatának is formálója. Az oktatásban, az irodalmi és kulturális élet területén kiemelkedően eredményes és maradandó munkássága elismeréseként a képviselőtestület egyhangú szavazással ítélte oda a „Pro Urbe Törökszentmiklós" – díjat.«

(Részlet a felterjesztés és a testületi döntés indoklásából, melyet Bajusz Katalin képviselőnő ismertetett október 23-án, az ünnepélyes díjátadáson.)

– A pódiumterem telt háza – köztük te is – a fenti indoklást hallhatta. Ilyennek látod önmagadat?

– Érzésem szerint túl szép a menyasszony – hárítja el a díjazott kollégám az elismerő szavakat. – Persze, jelentek meg publikációim, ha nem is rendszeresen. Elég rangos lapokban, így az Irodalomtörténet, a Jelenkor és a Magyartanítás közölte írásaimat. A beszélni nehéz diákkör sajnos kifulladt, ez ma már nem működik.

– Tehát miért kaptad a díjat? Mit nem találsz érdemtelennek?

– Ha érdemesnek tartottak engem erre a díjra, akkor ennek az lehet az alapja, hogy irodalomtörténeti kutatásokat végeztem, amelyeknek az lett az eredménye, hogy egy törökszentmiklósi születésű, országos hírnévre szert tett írónak, Szélpál Árpádnak a munkásságát felszínre hoztam a „feledés homályából".

– Értékeset és maradandót alkottál.

– Végeredményben igen. Két könyvben összegeztem a kutatási eredményeimet. Ide tartozik még a gimnáziumi 50. éves Jubileumi évkönyv is.

– Mi volt az irodalomtörténeti kutatásodnak az indítéka? Az például, hogy egy 26 éves tanárember nekiül és készít egy hon- vagy helyismereti dolgozatot?

– Nem, nem ez volt a motívuma.

– A témával előtted foglalkozott már valaki?

– Nem tudok róla, hogy Szélpál árpád munkásságáról valaki publikált volna.

Akkor valójában hogy jött létre ez az életmű?

– Fokozatosan bontakozott ki. Emlékszem, a 60-as évek tájékán az Irodalmi lexikonban megláttam Szélpál Árpád nevét, aki Törökszentmiklóson született. Akkor még egészen fiatal tanár voltam, és elhatároztam, ha lesz időm, kicsit „megpiszkálom", utánanézek, hogy ki is ez a Szélpál Árpád. Amikor félfüggetlenített könyvtáros lettem, el tudtam mélyülni. Annál is inkább, mert ez nagyon időigényes: fel kellett járni Pestre, a Széchenyi Könyvtárba. Ennek eredményeként 1974-ben jelent meg a Helyismereti füzetekben egy kezdetleges írásmű.

– Ez még Varga Sándor könyvtárigazgató időszakában volt?

– Igen. A 3. számban jelent meg. Aztán volt nekem egy régóta melengetett tervem, hogy megszerzem a doktori címet. Mit tagadjam, hiúság is volt bennem: én is képesnek tartottam magamat ilyen teljesítményekre.

– Szóval emberi és szakmai hiúság is munkált benned, ami persze komoly hajtóerő.

– Emberi indíték volt, hogy a három testvér közül csak én tanulhattam tovább. Akik ismerik a családomat, azok tudják, hogy húgaim csökkentlátók, pedig mindketten tehetségesebbek, mint én. Főleg Erzsi húgom, aki például úgy érettségizett jelesre, hogy Édesanyám olvasta fel az anyagot, tehát hallás után. Volt bennem olyan késztetés, hogy az ő nevükben, helyettük is igyekezzek valamit elérni. Úgy éreztem, hogy nekem ez kötelességem, akinek megadatott, hogy képezze magát.

– Valóban? Valamiféle elégtétel a sors igazságtalanságával szemben?

– Igen, valami olyasmi. Anyukámnak is szerettem volna örömet szerezni, mert azt lehet mondani, hogy az egész életét megkeserítette ez a szerencsétlenség. Ő erre feltette az életét, s ma is ezt teszi. Örülök, hogy 82 évesen megélhette, hogy fia ilyen elismerésben részesült. Neki talán nagyobb örömet jelent, mint magamnak...

– Visszatérve a kutatási témádhoz : miért éppen ezt választottad tudományos búvárkodásod alapjául?

Volt más elképzelésem is. Abban az időben egyik kedvenc költőm József Attila volt. Megfordult a fejemben, hogy őt választom a disszertáció témájául. Bizonyára meg tudtam volna írni, de volt annyi önismeretem, önkritikám, hogy megállapíthassam: József Attiláról csak szupertehetség írhat, én pedig átlagos intelligenciájú középiskolai tanár vagyok. Vihar Béla neve is felmerült, aki szintén kapcsolódik Törökszentmiklóshoz. Néhány évig kamasz korában itt lakott. Kikértem Tamás Attila professzor véleményét is, aki Szélpál Árpádot javasolta ez „véglegesítette" az eredeti elgondolásom megvalósítását. A dolog összekapcsolódott egy egyetemi továbbképzéssel is, ahol záródolgozatként is ezt a témát fejtettem ki. Így kerekedett ki a Feledés homályából című kötet, amely 1981-ben meg is jelent a Városi Könyvtár gondozásában. Sajnos – miután nem volt elegendő pénz – technikailag meglehetősen kezdetleges formában került kiadásra.

– Hogy fogadta a szakma?

– Felfigyelt rá. Hat-nyolc ismertető jelent meg róla, s elismerőek voltak. Volt olyan, amelyik a helyismereti kutatás szempontjából mintaként javasolta.

– Hány levéltári órád „fekszik" a munkádban?

– Rengeteg. Több száz, talán több ezer.

– A doktori disszertációdnak is ez képezte az anyagát?

– Lényegében igen.

– Hogyan viszonyult a családod a gyakori távollétedhez, kutatásodhoz?

– Elfogadták. Ma már nem tudnám megtenni, pénzem sem lenne az utazásra: akkor még fillérekből megjártam Pestet. Miután a lakásunk kicsi, kivonultam a konyhába, az volt a dolgozószobám. Itt készült el mindhárom könyvem, meg a magyar dolgozatokat is itt szoktam javítani.

– A könyvtár kialakítása is az életműveid közé tartozik.

– Igen, ma is szívesen dolgozom ott. Hozzámnőtt.

– Apropó, a könyv! Hová lesz a könyv varázsa a videó, az elektronikus média, az internet mellett?

– Gyakorló magyartanárként ez a kérdés foglalkoztat leginkább. Még én is ahhoz a generációhoz tartozom, aki szeret és szeretett olvasni. Fizikálisan is szerettem a könyvnek a testét, a megjelenését. Emlékszem, kamasz koromban milyen örömet szerzett egy Tóth Árpád- vagy egy Petőfi-kötet birtoklása. Még most is az orromban van a Petőfi-kötet műbőr illata. Valahogy ez a könyv iránti szeretet, tisztelet hiányzik a mai nemzedékből, a mai fiatalokból. Sőt, a technikai eszközöknek köszönhetően az olvasás is háttérbe szorul diákoknál, felnőtteknél egy-

aránt. A TV leszoktatta az embereket erről a szép és gazdagító szellemi tevékenységről. Mintha eltűnt volna az emberekből az a képesség, hogy érzékeljék a különbséget stílus és stílus, szöveg és szöveg között. A sok ballaszt után üdülést jelent - legalábbis nekem és a hozzám hasonlóknak - egy irodalmi szövegnek a hallgatása, egy vers elhangzása a rádióban, egy vers, esszé olvasása valamelyik irodalmi lapban. Az a sok „sóder", amivel körülvesznek bennünket a mai világban, ahhoz képest ezek az igazi értékek: a nyelvi tisztaság, világosság, irodalmi kultúránk gazdag hagyományai, a bőséges szókincs és így tovább.

– Úgy gondolod, hogy most nosztalgiázunk?

– Azt hiszem, igen. A szellemi értékek azért valamilyen módon terjednek és tárolódnak. Már készülnek elektronikus könyvek is, de a hagyományos könyveknek meg kellene őrződniük. Az elektronikus rendszerek soha nem teremtik meg azt a meghitt kapcsolatot, ami a könyv esetében, a szöveg és a befogadó között kialakul

Netalán arról van szó, hogy a digitalizáció elveszi az emberiségtől, ami érték, ami gazdagság?

Hadd mondjak egy aktualitást! A TV-ben most mutatták be az Odüsszeia-t. Mellesleg a filmnek vajmi kevés köze volt Homéroszhoz. Hiányoztak belőle a homéroszi kor kifejezései, hasonlatai, hangulata. Tervem az – amire magam is kíváncsi vagyok – hogy megnézünk egy részletet a filmből, majd ugyanezt elolvassuk az eposzból. Azt hiszem, a szöveg többrétegűbb, gazdagabb, színesebb, gondolkodtatóbb.

Szándékod, hogy folytasd kutató munkádat?

Ha több lenne a szabadidőm, meg pénz is kellene rá. Érdemes lenne Szélpál Árpád két világháború közötti visszaemlékezését feldolgozni, vagy naplói is megérdemelnének egy publikációt. Nagyon érdekes feljegyzéseket írt: Franciaországban sok nagy és fontos emberrel találkozott. Például a párizsi békeszerződés tárgyalásán is jelen volt.

Hogy fogadta környezeted a díjat?

Anyukám és feleségem nagyon büszke rám. Az ünnepség után szinte a „teljes pódiumterem" gratulált. Akik szeretnek és tisztelnek, az után is megállítanak. Örültek velem együtt és gratuláltak.

Mi is örülünk, és veled együtt.

Herczegh Mihály

ARANYDIPLOMÁSOK

I.

AKI A NEHÉZ MUNKÁT IS VIDÁMAN VÉGEZTE

A városszerte közismert és életfilozófiája által közkedvelt KARAKAS GYULA testnevelő tanár történelmi helyen, a Debreceni Nagytemplomban vette át ARANY DIPLOMÁJÁT a közelmúltban. Az egykori Református Kollégium jogutódja, a Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskola nem csak az 50 évvel ezelőtt végzett növendékeit tüntette ki ez alkalommal, hanem vas-, ezüst-, sőt platina diplomát is „osztott". Külön megtiszteltetés és jóleső érzés volt, hogy a cívis város-beli elismerést követően Törökszentmiklós Város Polgármesteri Hivatala is bensőséges ünnepség keretében köszöntötte a kitüntetetteket.

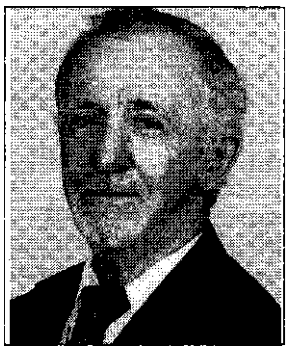

– Hogyan emlékezik vissza Gyuszi bácsi a debreceni diákévekre?

– Re...e.. tan..rai... ...ltak, akikre ...in..ig nagy-nagy tisztelettel és szeretettel gondolok vissza. Valamennyien arra törekedtek, hogy elsajátítsuk a pedagógiai munka alapját: a becsületet, tisztességet és a gyermek iránti szeretetet. Egykori diáktársaimhoz pedig szoros barátság fűz, olyannyira, hogy évente tartunk „ötéves" találkozót, vidám hangulatú poharazgatással egybekötve. Sajnos, fél évszázad után tizennégyen már nincsenek közöttünk.

– Hogyan kezdődött a pályafutása?

– A tanítói oklevél megszerzését követően Pécsett testnevelő-tanári diplomát kaptam, majd a Kossuth Lajos Tudományegyetemen elvégeztem a pedagógia-pszichológia szakot. Akkoriban Kenderesen futballoztam, és friss diplomásként egy hónapig az ottani iskolában tanítottam. Utána visszajöttem szülővárosomba, az egykori Polgári Iskolába, ahová én is jártam annakidején. Akkor már Állami Általános Iskolának nevezték. Nagyszerű kollégákkal dolgoztam együtt, többek között a Szokolai házaspárral, dr. Csergő Mihály volt osztályfőnökömmel, Magas János igazgató úrral és másokkal. Ők segítették szárnypróbálgatásaimat, úgy érzem, nem sikertelenül. Onnan a Járási Tanácshoz kerültem művelődési osztályvezetőnek, majd azt megunva a Rózsa téri iskolában dolgoztam testnevelő tanárként. Ott is jól éreztem magam, de 10 év után visszakértem magam régi iskolámba, a Petőfibe. Innen mentem nyugdíjba is. Fél évig tengtem-lengtem, de nagyon hiányzott az „iskolaszag" és a gyermekzsivaj. Mindig azt tartottam, hogy a jó pedagógus olyan, mint egy akkumulátor, amelyet a gyermekek, szülők és a kollégák megbecsülése, szeretete tölt fel. Az újratöltődés akkor következett be, amikor a Szakmunkásképző Iskola mentőövet dobott, és további 5 évet taníthattam óraadóként.

– Az eltelt idő alatt bizonyára szép eredmények születtek...

– Négytusában, kézilabdában, nagypályás futballban sok kupát megnyertünk tanítványaimmal. Az Úttörőolimpián és a Pajtás Kupán eljutottunk a területi döntőkig. Sporttagozatos iskolához méltóan megyei bajnokként – mi képviseltük a várost ezeken a versenyeken. Mégsem ezekre az eredményekre vagyok igazán büszke, hanem arra, hogy három generációval sikerült megszerettetnem a sportot, hiszen egykori kisdiákjaim mára már nagyszülők, és a „bulversenyeken" az unokákkal is szoktam találkozni. Büszke vagyok arra is, hogy tanítványaim közül tíznél többen választották a testnevelői pályát, és indíttatásuk talán az alapok lerakásával kezdődött... de ezt ítéljék meg helyettem mások.

Sportolóként kik váltak ismertté?

Kettőt említenék közülük. Boda Imrének már az általános iskolában megjósoltam, hogy akár a legmagasabb szintig is eljuthat. Így is lett, a magyar labdarúgó válogatottban futballozott. Köteles Ferinek kézilabdakapusként bontakozott ki a tehetsége, de m..s sp..r..g..... is nagyon ügyes volt mindig.

– Volt-e valamilyen pedagógiai eszméje, amelyet vezérelvként követett?

– Mindig nagyon fontosnak tartottam a következetes, ám szeretettel párosuló elvet. A gyermek nem tárgya, hanem alanya a nevelésnek. Munkám során igyekeztem partnerként viszonyulni hozzájuk. Ady egyik glosszájában olvastam, hogy bűnösök a nagyok, mert elfelejtik, hogy ők is voltak kicsinyek. Ezt én úgy értelmeztem, hogy otthon és az iskolában egyaránt emberszámba kell venni a gyerekeket, és nem szabad a felnőttek kicsinyített másaként kezelni őket. És még egy nagyon fontos alapelv: a gyengébbekkel ugyanúgy, vagy még jobban kell foglalkozni, mint a tehetségesekkel. Ehhez kitartásra, sok-sok türelemre és szeretetre van szükség.

– Az igazi pedagógus sohasem elégedik meg a kötelező tananyag leadásával. Gyuszi bácsi mivel foglalkozott még iskolai keretek között?

– Részt vettem a cserkész, majd úttörőmozgalomban. Táborozásaink alkalmával bejártuk az országot. Ezek a sátortáborok egyrészt ismeretterjesztő, másrészt egészséges életmódra nevelő hatásúak voltak.

– És iskolán kívül? Ha jól tudom, a legendás Fáklyában is játszott.

– Igen. Akkoriban ez NB III-as futballcsapat volt, és számos városban játszottunk mérkőzéseket, Szegedtől Zalaegerszegig. Később a helyi serdülőcsapat edzője, valamint a felnőtt csapat társedzője lettem. TIT-előadóként is tevékenykedtem. Ezt nagyon szerettem, mert többnyire gyermeknevelléssel kapcsolatos előadásokat tarthattam. Énekeltem a városi Liszt Ferenc Kórusban, velük szintén sok helyre eljutottam.

– Az illetékesek szűken vagy bőven mérték az elismerést?

– Miniszteri Dicséretet, az úttörő-, illetve táborvezetésekért pedig érdemérmeket kaptam.

– Közel harminc éve ismerem Gyuszi bácsit. Mindig tiszteltem hallatlan optimizmusa, érzelemgazdagsága és emberszeretete miatt, értékeltem humorát. Hogyan sikerült megőrizni mindezt és az olyannyira jellemző életkedvet?

Ezt csak úgy lehet, ha a környezet is „vevő rá". Feleségem és két fiam is hasonló nézeteket vall. Életkedvemet növeli három kis unokám – Gábor, a Kópékirály, Csenge, a Tündérrózsa és Anna, az Aranyvirág – sajnos, nem elég gyakori jelenléte. Ők nagy intenzitással töltenek fel őszinte szeretetükkel. A humornak pedig óriási jelentősége van az életben, mert minél több van belőle, annál boldogabb az ember. Sokszor tapasztaltam, hogy kacagva, vidáman is lehet eredményes, nehéz munkát végezni.

Sz. Zs.

(Aranydiplomásokkal készített interjúnkat a későbbiekben közöljük – a szerk.)

HARMINCÖT ÉV A ZENEI MŰVELTSÉG SZOLGÁLATÁBAN

Harmincöt éves a Kodály Zoltán Zeneiskola Törökszentmiklóson. A jubileumi év nyitó rendezvénye október 2-án volt. Sok vendég jött el a nagy eseményre, így Várszegi Mártonné, a Megyei Tanács Művelődési Osztályának nyugdíjas előadója Szolnokról, Várdai Jánosné nyugdíjas osztályvezető helyből, Béres Károly, a Magyar Zeneiskolák Szövetsége Etikai Bizottságának elnöke Ceglédről, valamint a korábbi igazgató: Meleg Károly és Meleg Károlyné Faragó Márta tanárnő Tatabányáról. Több más régi tanárnő is visszalátogatott egykori iskolájába.

Balázs Zsolt igazgató nyitó beszédében felidézte az iskola létrejöttének történetét. 1963-ban nyílt meg, mint a szolnoki Bartók Béla Zeneiskola kihelyezett tagozata, Zolnai Istvánné Buzás Katalin tanárnő vezetésével. Meghatározó volt a szolnoki vezetők, valamint a helyiek: Várdai Jánosné oktatási osztályvezető és Horváth András Járási és Városi Művelődési Ház-igazgató segítsége. Egy év után megindult a hangszeres oktatás is, 1968-ban pedig önállósultak. Igazgatójuk Buzás Gabriella tanárnő lett.

1970, városunk újratelepítésének évfordulója fontos állomás. Ekkor vette fel az iskola nagy zeneszerzőnk: Kodály Zoltán nevét. Innen számítva a fejlődés rohamos. Énekkar, zenekar alakult, megyei versenyeket rendeztek vagy részt vettek azokon.

1990-ben költöztek mai kulturált, tágas helyükre. 1993-ban kihelyezett tagozatuk nyílt Tiszapüspökiben és Fegyverneken. Az utóbbi dinamikusan fejlődik, minden hangszert oktatnak. Ti zap" p"' ib"l i ' '' b ide j ' na' be a 'an l'' .

1993-ban alapítványt hoztak létre szociális segélyezés céljából.

A társadalmi változások kaotikus helyzeteket teremtettek az iskolákban, a zeneoktatás ezektől mentes maradt. Korábbi, nagyobb teljesítményeik: megyei zongora- és szolfézsversenyeken jó helyezésekkel vettek részt, illetve rendezők is voltak. Az 1996-98. évek legnagyobb eredményei: az országos kürtversenyen Dögei Péter III. helyezést ért el, az országos zongoraversenyen Tekes Krisztina, országos trombitaversenyen Csiki István és Kókai Gergely indult.

Az iskola figyelembe veszi a helyi sajátosságokat. Szerepelnek a városi kulturális rendezvényeken és a zeneoktatás iránti igényeket igyekeznek kielégíteni. Tanulóik nagy része nem zenei pályára készül, de aki tovább akar tanulni, annak meg kell kapnia a lehetőséget hozzá. Mint negyedik igazgató, nagyon szerencsésnek tartja magát, mert a sok tehetséges tanuló mellett itt van a Tiszántúl legjobb tantestülete is!

Szegő János – akkor még hivatalában lévő polgármester – nagy tisztelettel köszöntötte a hallgatóságot. „Ha az intézmény ünnepel, a városnak is ünnepe van! Ezért jöttem most el" – mondta. Beszéde további részében a zeneiskola jó működésének fontosságáról szólt, amit az önkormányzat minden erejével támogat. Örült a közös ünneplésnek és a régi vezetők, nevelők látogatásának.

Béres Károly, a Magyar Zeneiskolák Szövetsége Etikai Bizottságának elnöke a magyar zeneiskolák történetéről adott áttekintést,

A fúvósötös előadása

Békéstarhostól kezdve. Több példán keresztül érzékeltette a zeneoktatás szükségességét, hasznát, jelentőségét, majd az egész országban felmerült szakmai problémákat szedte csokorba.

Növendékhangversennyel folytatódott az ünnepély, amelyen a legtehetségesebb tanulók egy csoportja mutathatta be tudását. Ezt tanári hangverseny követte. Ibert, Chopin, Telemann, Villa-Lobos és Brahms művek szólaltak meg, majd Kis-Küküllő-menti népzene zárta a műsort az öt éve alakult népzenei tanszak együttesének előadásában.

Ezt a nyitó ünnepséget egész tanévre szóló hangversenysorozat követi. A legközelebbi programok: november 13-án, pénteken 17 órakor a BRASS IN THE FIVE rézfúvós kvintett fog szerepelni a zeneiskolában. Ennek a hangversenynek az ad különös jelentőséget, hogy kürtösük: Soós Péter az iskola növendéke volt. November 20-án, pénteken 16 órakor a pódiumteremben lesz a Népzene és Néptánc Gála I. November 27-én, pénteken 17,30-kor növendékhangverseny várja a kedves vendégeket a zeneiskola Kodály-termében. De egészen május végéig nagyon sok zenei rendezvény lesz, amit érdemes figyelemmel kísérni és látogatni!

/Hajnal Jné/
/Fotó: Wolcsánszky Csné/

A VADSZŐLŐ ÍZÉT, A VÍZ ILLATÁT NEM FELEJTJÜK

Most, hogy az éjszakák egyre hidegebbek, a levelek lassan lehullanak, már csak szép emlék marad a nyár. Szinte nincs is olyan gyermek, aki ne szeretné a vakációt, a kötetlenséget, a sok játékot. Szeptembertől viszont a nap jelentős részét már a kicsiknek is a munka és a tanulás foglalja el.

A tudás bővítése azonban feltétlenül együtt jár a szigorú kötöttségekkel, az iskolapadokkal és a csengőszóval? Muszáj az új ismeretek megszerzését a hétköznapok egyhangúságába fullasztani? A válasz – úgy hiszem – egyértelműen: NEM!

A Petőfi Sándor Általános Iskola harmadikos tanulói szerencsés helyzetben vannak, mert a tiszapüspöki Ördögszekér Oktatási Központban, természetközelben gyarapíthatják évről évre tudásukat. Az idén ősszel is kellemesen, hasznosan és eredményesen teltek napjaink. Ebben meghatározó szerepe volt vendéglátóinknak, az Oktatási Központ vezetőjének, Magyar Andrásnak! Lenyűgöző stílusú, összefüggésekre rávilágító előadásai, a táj élő és élettelen világának bemutatása élményszámba ment, nem lehetett nem figyelni rá! A természet számtalan csodája megfogható közelségbe került tanulóink számára, színes, érdekes képet kaptunk a Tiszáról, természeti környezetéről. A tankönyvből megismert dolgok kézzel fogható valósággá váltak.

A Petőfi Sándor Általános Iskola pedagógiai programjában a környezetvédelem, a szűkebb haza, a megye értékeinek megismertetése nagy hangsúlyt kap. Minden harmadikos tanulónk részt vesz Erdei Iskola foglalkozáson, az itt szerzett élmények felidézése a tanórákat teszi színesebbé.

Az ártéri erdőben megkóstolt vadszőlő íze, az utolsó napon gipszbe öntött állati lábnyomok maradandó emlékei ezeknek a feledhetetlen napoknak. köszönet a Boldog Diákévekért Alapítványnak, mely a programot finanszírozta!

Forgó Lászlóné tanító

„A Művelt tanulókért" Alapítvány Törökszentmiklós számlájára a támogató állampolgároktól 1997. évben felajánlott személyi jövedelemadójuk 1 %-ának összege: 238.266 Ft. volt. Ezt az összeget a számítástechnikai és művészeti oktatás fejlesztésére, az idegen nyelv oktatását segítő folyóiratok előfizetésére fordítottuk. Szíves támogatásukat ezúton is köszönjük.

Az alapítvány kuratóriuma

BETHLEN GÁBOR NAPOK

Első ízben tartottak Bethlen Gábor Napokat a nagy fejedelemről elnevezett református általános iskolában október 13-14-én. Igen nagyszabású rendezvény volt, rengeteg programmal. 15 iskola tanulói vettek részt a tanulmányi versenyeken, 485 vendég-gyermek érkezett a megyéből és a távolabbi városokból.

Pontosan 10 órakor felcsendült a magyar és a székely Himnusz. Nagyon megható pillanatok voltak! Nagy Kálmán igazgató köszön[illegible]e a megjelen[illegible]e', u[illegible]na [illegible]onyo[illegible]ai Ju[illegible]i verse[illegible] mon[illegible]o[illegible] „[illegible] fejedelemről", Csiki István előadásában pedig trombitán elhangzott a „Hazám, hazám..." (A zsűri másnap különdíjjal jutalmazta mindkét nagyszerű produkciót.)

Nagy Kálmán igazgató rövid ünnepi beszédében méltatta Bethlen Gábor emberi nagyságát. Kiemelkedően magas műveltségű protestáns fejedelem volt. Tudta, hogy a béke a legfontosabb, ezért vallási tekintetben nagy türelmet tanúsított országában. Érdeklődött a tudományok iránt, ezért külföldi tudósokat hozatott. Segítette a magyar diákok külhoni tanulását. Jelentős katonai erőre is támaszkodhatott: harmincezer gyalogossal és húszezer lovassal rendelkezett. Rendezett pénzügyeket, virágzó országot hagyott maga után.

Kérdezhetjük, mit adott a mának! Példát – az egész emberiségnek! Mivel? Erős hitével! Utolsó sorai is erről tesznek tanúbizonyságot: „Ha az Isten velünk, ki ellenünk?" Amikor beszélni már nem tudott, utolsó üzenetét írásban küldte el népének, a világnak!

Az ő szellemében indult ez a kétnapos versenyzés. Az igazi értéke, hogy ennyien együtt vagyunk, együtt örülhetünk egymásnak!

A nap további részében és másnap délelőtt a programnak megfelelően 14 témakörben bonyolódtak le a versenyek. Eredményhirdetés másnap délután volt. A helyezések a következők:

Matematika:

3. osztályosok: 1. Cseh Vivien (Mezőtúr, Ref. Ált. Isk.), 2. Tóth Pál Ákos (Tmiklós, Petőfi), 3. Bakos Dániel (Tmiklós, Kölcsey).

4. osztályosok: 1. Kovács András (Tmiklós, Petőfi), 2. Fodor Dávid (Karcag), 3. Vígh Alexandra (Tmiklós, Bethlen).

5. osztályosok: 1. Garancsi Gábor (Mezőtúr, Szegedi Kis I.), 2. Horváth Gábor (Tmiklós, Kölcsey), 3. Hendrik Attila (Tmiklós, Bethlen)

6. osztályosok: 1. Dóra Gábor és Bognár Miklós (Tmiklós, Kölcsey), 2. –, 3. Iványi Nóra (Fegyvernek, Felszabadulás u. Isk.).

7. osztályosok: 1. Wyszoczky Gábor (Tmiklós, Bethlen), 2. Tűhegyi László (Fegyvernek, Dózsa), 3. Kiss Dániel (Tmiklós, Kölcsey).

8. osztályosok: 1. Sáringer Tibor (Tmiklós, Bethlen), 2. Fehér Gábor (Tmiklós, Petőfi), 3. Nagy Ilona (Fegyvernek, Felszabadulás u. Isk.)

Szakiskola: 1. Csányi Gábor (Tmiklós, Lábassy).

Fizika csapatverseny (8. évf.):

1. Törökszentmiklós, Bethlen G. Ált. Isk., 2. Kölcsey F. Ált. Isk., 3. Petőfi S. Ált Isk.

Kémia csapatverseny (8. évf.):

1. Törökszentmiklós, Bethlen G. , 2. Mezőtúr, Református Isk., 3. Törökszent-miklós, Bercsényi M. Gimn.

Szavalóverseny:

2. osztályosok: 1. Nagy Anna Berta (Karcag), 2. Hendrik Ádám (Tmiklós, Bethlen), 3. Rucz Anett (Tmiklós, Petőfi).

3. osztályosok: 1. Farkas Flóra (Karcag), 2. Kiss Katalin (Tmiklós, Bethlen), 3. Mondzinger Beáta (Szajol).

4. osztályosok: 1. Fejes Zoltán (Tmiklós, Bethlen), 2. Tichy Rács Aliz (Fegyvernek, Felszabadulás úti Isk.), 3. György Andrea (Fegyvernek, Dózsa). *Különdíj*: Rab Katalin (Tmiklós, Kölcsey).(A Városi Könyvtár ajándéka)

7-8. osztályosok: 1. Turcsányi Tímea (Tmiklós, Bethlen), 2. Nagy Ilona (Mezőtúr, Református Isk.), 3. Lukács Malvin (T.püspöki).

Különdíj: 1. Szabó Éva (Tiszaroff), jó előadásmódért, 2. Nagy Kinga (Tiszaroff), jó, játékos versválasztásért, 3. Budai Gabrielle (Tmiklós, Kölcsey) jó, játékos versválasztásért.

Szakiskola: 1. Hunyadi Mária (Tmiklós, Lábassy), 2. Rabi Zoltán (Tmiklós, Lábassy), 3. Papp Nóra (Tmiklós, Bethlen).

Monda- és mesemondó verseny:

5-6. osztály: 1. Szőke Adrienn (Tmiklós, Kölcsey), 2. Bakos Georgina (Tmiklós, Petőfi), 3. Polgár Zsuzsanna (Tmiklós, Bethlen). Különdíj: Nagy Gergő (T.püspöki), a Városi Könyvtár ajándéka.

Komplex anyanyelvi játékos csapatverseny:

3-4. évf.: 1. Fegyvernek (Dózsa), 2. Törökszentmiklós Bethlen, 3. Mezőtúr (Református) és Tiszaroff.

Nyelvhelyességi verseny:

5. osztályosok:1. Fejes Erika (Mezőtúr, Szegedi Kis I.), 2. Kovács Ferenc (T,iklós, Petőfi), 3. Pollai Döniz (Tmiklós, Hunyadi).

6. osztályosok: 1. Oláh János (Karcag), 2. Kelemen Bernadett (Tmiklós, Bethlen), 3. Csécsei Szabolcs (Karcag).

7. osztályosok: 1. Szűcs Dóra és Wyszoczky Gábor (Tmiklós, Bethlen), 2. Kovács Andrea (Tmiklós, Kölcsey), 3. Balogh Sándor (Tmiklós, Hunyadi).

8. osztályosok: 1. Domán Ágnes (Fegyvernek, Dózsa), 2. Sarkadi Szilvia (Tmiklós, Petőfi) és Ponyokai Judit (Tmiklós, Bethlen), 3. Turcsányi Tímea (Tmiklós, Bethlen).

Szakiskola:

9. osztály: 1. Dancza Julianna (Tmiklós, Bethlen).

10. osztály: 1. Rácz Mária (Tmiklós, Bethlen).

11. osztály: 1. Szántósi Edit (Tmiklós, Lábassy), 2. Bezzeg Bernadett (Tmiklós, Bethlen)

Angol:

1. Törökszentmiklós, Bethlen, 2. Törökszentmiklós, Petőfi, 3. Törökszentmiklós, Kölcsey.

Német:

1. Törökszentmiklós, Bethlen, 2. Fegyvernek, Dózsa, 3. Mezőtúr, Szegedi Kis I.

Földrajz:

7. osztály: 1. Törökszentmiklós, Bethlen, 2. Mezőtúr, Szegedi Kis I., 3. Mezőtúr, Református Isk.

8. osztály: 1. Mezőtúr, Református, 2. Törökszentmiklós, Bethlen, 3. Fegyvernek, Felszabadulás u. Isk.

Népdal:

4. évf.: 1. Markóth Szabolcs (Tmiklós, Kölcsey), 2. Annus Dóra (Tmiklós, Kölcsey), 3. Tóth Juklianna (Szajol). Különdíj: Baráth Zsolt (Karcag).

5-6. évf.: 1. Hendrik Attila (Tmiklós, Bethlen), Karakas Kitty (Bethlen) és Varga Renáta (Mezőtúr, Szegedi Kis I.)

7-8. évf.: 1. Bodzsár Magdolna (Tmiklós, Bercsényi), 2. Hegedűs Edit (Szajol), 3. Buru Alexandra (Tmiklós, Bethlen). *Különdíj*: Csonka Mónika (Tiszabura).

Bibliatörténet-mondó verseny:

1-2. osztályosok: 1. László Vendel (2. o. Tmiklós, Bethlen), 2. Sánta Adrienn (1. o. Tmiklós, Bethlen), 3. Johan Tibor (2. o. Karcag).

3-4. osztályosok: 1. Csipes Zsófia (4. o. Tmiklós, bethlen), 2. Nagy Renáta (3. o. Karcag), 3. László Hedvig (3. o. Tmiklós, Bethlen).

5-6. osztályosok: 1. Nyiri Nikoletta (6. o. Karcag) és Kabai Dávid (5. o. Karcag), 2. Skara Brigitta (6. o. Tmiklós, Hunyadi).

7-8. osztályosok: 1. Nagy Ilona (8. o. Mezőtúr), 2. Rádóki Norbert (7. o. Tmiklós, Bethlen), 3. File Ferenc (7. o. Tmiklós, Bethlen).

Rajz:

Alsó tagozat: 1. Veres Gabriella (Tmiklós, Kölcsey), 2. Máté Melinda (Tmiklós, Hunyadi), 3. Bontovics Gergő (Tmiklós, Kölcsey).

5-6. osztály: 1. Szabó Lajos (Tiszaroff), 2. Lippai Szabolcs (Tmiklós, Kölcsey) és Nagy Andrea (Tmiklós, Hunyadi), 3. Szabó Sára (Tmiklós, Petőfi).

7-8. osztály: 1. Hettinger Sándor (Mezőtúr) és Várhelyi Csilla (Tmiklós, Kölcsey), 2. Czeglédi Orsolya és Szilvás Gabriella (Tmiklós, Kölcsey), 3. Szabó Éva (Tiszaroff).

Sport – Játék határok nélkül:

1. Tmiklós, Kölcsey, 2. Fegyvernek, Felszabadulás u. Isk., 3. Tmiklós, Hunyadi.

Leány kézilabda, szakiskola:

1. Lábassy , 2. Bercsényi, 3. Bethlen Szakiskola.

Leány kézilabda, 7-8. osztály:

1. Bercsényi, 2. Kölcsey, 3. Fegyvernek, Dózsa.

Fiú kézilabda:

1. Kölcsey, 2. Bethlen, 3. Hunyadi.

Fiú kispályás futball, szakiskola:

1. Lábassy, 2. Bercsényi, 3. Bethlen Szakiskola.

Szellemi totó: 13+1

Egy telitalálat: Lakó István 7. oszt. Törökszentmiklós, Bethlen G. Ált. Isk.

Eredményhirdetés után közös szórakozás, tánc és vidámság zárta a programdús és értékes napokat.

/H. Jné/.

„A mester szava szent volt és megmásíthatatlan"

Ki nagyot akar szokjék fegyelemre
Korlátok között válik el a mester
S a szabadság törvény adománya
(Goethe)

A Hunyadi Mátyás Általános Iskola 6. b osztályos tanulói úgy döntöttek, hogy ebben a tanévben is részt vesznek az országos „Életrevaló Plussz" program vetélkedő sorozatában. Első feladatként a város híres emberét kellett megszólaltatni.

Kértünk tanácsot, érdeklődtünk, milyen híres ember járt ide iskolába, vagy valamilyen szállal kötődött városunkhoz. A teljesség felsorolása nélkül ilyen neveket említettek; mint dr. Muszbek László, a Debreceni Orvostudományi Egyetem rektora, Endrei Judit TV bemondónő, G. Nagyné Maczó Ágnes, Lázár Barna Kossuth-díjas igazgató.

Mitől híres egy ember? Ha nevét ismerik és valami maradandót alkotott. Faggyas Laci bácsi neve is elhangzott, akit itt Törökszentmiklóson és a környékén mindenki ismer. Egyszerű fazekas mester, betöltötte a 80. évet.

1917-ben Mezőtúron született, gyermekkorát is ott töltötte. A fazekas mesterség a családban apáról fiúra öröklődött. Még a nagyapja nagyapja is fazekas mester volt. A szakmát Juhász Józseftől tanulta, nála inaskodott. Nagyon szigorúan bánt az inasokkal, de azok megtanulták a mesterséget. Reggel 7-kor már megkezdődött a munka. Csak a kiszabott feladatok után mehettek iskolába. A mester szava szent volt és megmásíthatatlan. 10-12 éves kortól kezdve a szülők is befogták a munkába, tanították a mesterségbeli fogásokra.

Törökszentmiklósra úgy került, hogy édesapja korán meghalt, és nagybátyja, Faggyas Lajos ide költözött. Laci bácsi, mint családtag jött vele, és itt folytatta a mesterséget. Főleg használati tárgyat készített. Sok korsót, tálat, tányért, főző fazekakat, bögrét. Arra a kérdésre, hogy miért szerette és választotta ezt a mesterséget, azt válaszolta, hogy az agyagból olyan formát alakított, amilyet szeretett, és régen jól meg lehetett élni belőle.

A század közepétől azonban hanyatlás figyelhető meg. A gyárak termékeivel a népi fazekas mesterek nem bírták a versenyt, megváltozott az életforma, az öltözködés és a lakások berendezése. A régi tűzhelyekkel együtt kiszorultak a fazekasok használati és díszedényei is. A fazekasságból egyre nehezebben lehetett megélni. Voltak olyanok, akik nem adták fel, és töretlenül dolgoztak. Ösztönözte őket a mesterség, a szakma szeretete. Annak ellenére, hogy Laci bácsi műhelye a közeljövőben lebontásra kerül – amelyet ő bölcsen eképpen intézett el: „Törvény az, hogy egy idő után az ember kezéből kiesik szerszám" – azzal búcsúzott el tőlünk, ha újra kezdhetné, ismét fazekas lenne. A „plusszos" kis csapat és a magam nevében jó egészséget kívánunk, Laci bácsi!

Gál Mihályné

A Kölcsey Ferenc Általános Iskola is benevezett az „Életrevaló Plussz" vetélkedőre.
Az alábbiakban az általuk készített riportot közöljük.

Riportalanyunk: Bertán István, a Kölcsey Ferenc Általános Iskola atlétika edzője, testnevelő tanára, és a PRO URBE-díj tulajdonosa.

Helyszínünk: a Kölcsey Ferenc Általános Iskola.

– Mikor döntött úgy, hogy edző lesz?

– A Bercsényi Miklós Gimnázium befejezése után is érdekelt az oktatói pálya, de végül rádió- és televízió-szerelő végzettséget szereztem. Ebben a szakmában 1982-ig dolgoztam. Emellett továbbra is aktívan sportoltam, majd 5-6 évig kézilabdáztam. Közvetlen 1982-ben kerültem az atlétikába, és az edzői képesítés után atlétika edzőként, a TSE atlétika szakosztályánál dolgoztam. 5 évig a Petőfi Sándor Általános Iskolában, majd 7-8 évig a Kölcsey Ferenc Általános Iskolában.

– Mi volt az eddigi pályafutása alatt a legnagyobb öröme?

– A közel 20 év alatt sikerült megszerettetnem az atlétikát, és annak az igazi értékét, ami az egyén pozitív jellemvonását segíti. Jóleső érzés elbeszélgetni több év után a tanítványokkal, akik büszkén mesélik, mire jutottak az életben, és okvetlenül megemlítik, hogy ebben sokat segített a sportágban eltöltött kitartó munkájuk.

– Mi volt az eddigi pályafutása alatt a legnagyobb kihívás?

– A legnagyobb kihívást az jelenti számomra, hogy 3-4 évenként a végzős általános és a középiskolás tanítványokat a továbbtanulás elszólítja a sportágtól, így mindig újra kell építeni az iskolai és szakosztályi munkát. Azt hiszem, ebben rejlik a szakma szépsége is.

– Mi volt a legnagyobb kudarc?

– Kudarcként éli meg az ember azt, amikor általam felkészített iskolai csapat, rajta kívül álló okból nem szerepelhet sikeresen, pl. két, nem a feladata magaslatán lévő játékvezető miatt. Így elvész a 10-12 tanuló és jómagam 3-4 év munkája.

– Mivel tetszett kiérdemelni a Pro Urbe-díjat, és mi az?

– A Pro Urbe-díj a város területén kifejtett kiemelkedően eredményes munka elismerését jelenti. Az én esetemben a sport területén végzett sok évi munkát értékelték így a városi önkormányzati tagok, az atlétikai szakosztályban sportoló gyerekek szülei felterjesztése után, ugyanis ők gyermekeiken keresztül értékelték a munkámat.

– Kik voltak a legkedvesebb tanítványai?

– Sok volna felsorolni az évek alatt a 33 magyar bajnoki és a közel 200 aranyjelvényes minősítést szerzett tanítvány nevét, ugyanakkor legalább olyan kedvesek voltak azok is, akik becsülettel elvégezték az adott feladatot, de képességeik miatt nem tellett fényesebb eredményre.

NOVEMBERI HAGYOMÁNYOK, NÉPSZOKÁSOK.

♦ *Mindszentek napja az emlékezés, elhunyt szeretteink előtti tisztelgetés ideje. Ezen a napon gyertyafényben úszik a temető.*

♦ *Baranyában ez idő tájt leányvásárokat tartottak, nagyszerű alkalom volt ez a fiatalok számára az ismerkedésre. Sokszor ezeket a vidám hangulatú leányvásárokat lakodalom követte. Néhány baranyai faluban, pl. Pécsváradon a mai napig őrzik a hagyományt, s megrendezik a leányvásárt.*

♦ *Jeles nap november 14-e, Márton napja is. Több helyen volt ez a nap záró szakasza a földeken zajló munkának, a legeltetésnek, a cselédfogadásnak.*

♦ *November 30-a nem a vége, hanem a kezdete volt valaminek. Ekkor volt a disznóvágások kezdete. A gyerekek különösen örültek ilyenkor, mert ezen a napon még iskolába se kellett menni. A munka kora hajnalban kezdődött, s mivel saját disznóját senki nem ölte le szívesen, böllért hívtak. Mindenkinek megvolt a maga feladata. A gazdáé a vendégek ellátása, szórakoztatása. A a nap fénypontja az esti disznótor volt, amelyre összegyűltek a rokonok, barátok is. A vidám hangulatú vacsorát mulatozás, tánc követte. Gyakori volt a tréfálkozás, az egymás ugratása. Az asszonyok például verebet göngyöltek egy káposztalevélbe, és a töltött káposzta közé tették. Úgy intézték, hogy a különleges „töltelék" a böllér tányérjára kerüljön, nagy derültséget okozott, amikor a töltelék elrepült. A férfiak sem maradtak adósok a tréfálkozásban. A hurkába fadarabot rejtettek, majd, amikor az asszonyok sehogy sem tudták elvágni a hurkát, még ki is csúfolták a szörnyű ételt készítő nőket. A gyerekek is kivették részüket a nap eseményeiből. Kántálva beállítottak a disznótoros házhoz, és egy kis kóstoló fejében nótáztak a jókedvű társaságnak. Somogy megyében a gyerekek a kilincsre vagy az ablakba nyársat tettek, aminek sok ága volt. Tréfás üzenetet szúrtak rá. A háziak a humoros levélért cserébe megrakták a nyársat minden finomsággal, majd visszatették az ablakba, ahonnan a gyerekek elvitték, hogy jóízűen lakmározhassanak belőle.* V. M.

A HUNYADI ÚTI ÁLTALÁNOS ISKOLA TÖRTÉNETE 1958 – 1968.

Iskolánk, a Hunyadi Úti Általános Iskola története 1956-ban kezdődött, amikor megtörtént az épület helyének kijelölése, és megkezdődött az építkezés.

1958 augusztusában a kész épület átadásakor még sok munka várt a nevelőtestületre, szülőkre, tanítványokra, hogy szeptember 1-re szépen berendezett tantermek fogadhassák az alvég gyerekeit. A Hunyadi úti főépülethez a Kálvária, a Damjanich úti iskola és óvoda, valamint a Hunyadi úti Óvoda is hozzátartozott.

A tanulói létszám 700 fő volt, a nevelőtestület 29 főből állt, a megalakult két úttörőcsapat akkori létszáma 132 fő volt.

Az új iskola új utakon haladt. A magas színvonalú oktató-nevelő munkám kívül célja volt az iskola környékén élő felnőttek ízlésének formálása is. Így került sor a dalestek, színdarabok, a „Tanyázó esték" megrendezésére. A „Szülők Iskolájának" ismeretbővítő előadásai is igen népszerűek voltak a szülők körében.

Az új iskola történetében kiemelkedő események voltak a különböző baráti találkozók, tapasztalatcserék. Az 1959-60-as tanév során 6 ilyen találkozóra került sor. A szovjet, észt, cseh, lengyel, bolgár vendégek baráti látogatását követően születtek azok a levélbarátságok, amelyeket tanulóink felnőttként is tovább ápoltak, és amelynek eredményeként az iskola elnyerte a Magyar-Szovjet Baráti Társaság aranykoszorús jelvényét és oklevelét.

Új utakat és formákat keresve tervszerűen folyt a szertárfejlesztő munka. A megalakult „Szertárfejlesztő Munkaközösség" tagjai lelkes szakmunkás szülők voltak. Ők készítették a kémiai és fizikai tanulókísérlethez szükséges eszközöket, amelyeket megyei kiállításon is bemutattak.

Az itt folyó oktató-nevelő munkát az iskola fenntartói is figyelemmel kísérték, és 1964-ben az MM Közoktatásügyi főosztályvezetője is igen kedvezően nyilatkozott. Ezt követően igazgatói tájértekezletet is itt, a Hunyadi Úti Általános Iskolában tartottak. Szolnok megye hivatalsegédeinek tapasztalatcseréjét is itt rendezték meg.

Az iskola nevelőtestülete számára az igazi örömet azonban az jelentette, hogy a tanulók kimagasló sikereket értek el a különböző tanulmányi versenyeken. A középiskolákban is megállták a helyüket. A Mazsola Zenekar és kamarakórus szereplései is öregbítették az iskola hírnevét.

A hétköznapi munkát a mozgalmi évfordulók ünnepi rendezvényei, a csapatgyűlések színesítették. A tanulmányi kirándulások, a nevelőtestület országjáró utazásai sok közös élmény forrásai voltak. A tanéveket nyári táborozások zárták.

Ahogyan múltak az évek, az iskola úgy gyarapodott újabb és újabb létesítményekkel. A szülők, nevelők és a tanulók sok-sok társadalmi munkájának eredményeként az egykori felvonulási épületből iskolai műhely épült, elkészült a betonozott iskolaudvar, lett 3000 kötetes könyvtár, úttörőszoba. Már volt 4 db. Tv-készülék, diavetítők, lemezjátszók. És 16 szakkör működött.

A legnagyobb örömöt évről évre a tantestület számára azonban az jelentette, amikor érkeztek a meghívók a volt tanítványok tanárrá, orvossá, mérnökké, stb. avatására.

A Hunyadi Úti Általános Iskola – jelenleg a Hunyadi Mátyás Általános Iskola – történetének első évtizede sikerekben gazdag időszak volt. Tantestületének élén Lázár Barnabás Kossuth-díjas iskolaigazgató állt, akit akkor is és jelenleg is az Alvég, sőt az egész város nagy tisztelete övez.

KLné

„ARAD PEDIG A MAGYAR GOLGOTA"

(Kossuth)

Az aradi gyásznap 149. évfordulóján immár hagyományosan, kilencedik alkalommal a katolikus temető 48-as emlékhelyén gyűltünk össze az önkormányzat által rendezett koszorúzási emlékünnepre.

A Himnusz elhangzása után a Székács Elemér mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szakközépiskola műsorának keretében Varga Edina diák megemlékezését hallgattuk: „...legtöbbjük magyarul csak meghalni tudott, beszélni nem" – mondta az aradi vértanúkra emlékezve. A székácsosok színvonalas, az ünnep hangulatához méltó emlékműsort állítottak össze. Pl. amikor a vértanúk nevét szólítva egy-egy diák égő gyertyát helyezett el az emlékműnél. Ezt olyan meghatóan, méltóságteljesen tették, hogy az ünneplők közül többen a szemüket törölgették...

Az ökumenikus könyörgést dr. Laczkó Béla prépost és Visky Lator Elemér lelkész végezte. Ezt követően a Kodály Zoltán Zeneiskola növendékei, Ponyokai Titanilla és Sípos Anett fuvola duója, valamint a koszorúzás után a Szózat hangjaival zárult az ünnepség.

(S)

ARANYOS ŐSZIDŐ

A harangszó mindig ünnepélyes! de talán még a szokásosnál is szebben szólt október 11-én, vasárnap délelőtt, amikor szerettei kíséretében megilletődve lépte át a főtemplom küszöbét Balázs János és felesége, Molnár Julianna. Hálát adni jöttek aranylakodalmuk alkalmából, hogy ötven évet tölthettek el egymással szeretetben, békességben.

Nagyon fiatalon kerültek össze háromévi ismeretség, udvarlás után. A 18 éves János és a 14 éves Julianna annak idején a tánciskolában találkoztak egymással. kivárták hűségesen a házasságkötés idejét, ami 1948. október 12-én érkezett el. A Szolnoki belvárosi nagytemplomban mondták ki a boldogító „IGEN"-t, és esküdtek egymásnak örök hűséget. A 21 éves vőlegény és a 17 éves menyasszony korukat megcáfoló komolysággal hitte és vallotta, hogy esküjük felbonthatatlan és egy életre szól!

Balázs János és Molnár Julianna, a nagy ünnepen

Közös életüket saját kis családi házban kezdték el. János a Járműjavítóban dolgozott, Julianna pedig előbb családanyaként otthon, majd 12 évet a regionális Vízműveknél. Egy lányt és egy fiút neveltek fel áldozatos munkával, kitartással.

Nem fáradtak hiába! Felnőtt gyermekeik és négy unokájuk szeretete aranyozza be most idős napjaikat. Még gondoskodni nem kell róluk, nem szorulnak másokra, csupán a szeretetükre! Ezért is döntöttek úgy, hogy szülővárosukat elhagyva Törökszentmiklósra költöznek 1995 tavaszán. Fiuk ide nősült, eljöttek utána.

A vasárnapi nagymisén megújították fél évszázaddal korábbi esküjüket, és hálát adtak az ötven év alatt kapott segítségért, erőért.

Dr. Laczkó Béla prépost plébános biztató szavait ugyan az ünneplő házaspárhoz intézte, de nem voltak azok tanulság nélküliek a többi jelen levő számára sem: „János és Julianna! Szeressétek továbbra is az Istent, mert Ő a végső cél, aki felé haladnunk és érkeznünk kell! Békében, szeretetben, türelmesen hordozzátok tovább az élet terheit, ezzel gyűjtsetek olyan kincseket, amelyeket nem pusztít el az idő!"

Az ünneplés otthon folyt tovább, szűk családi körben. Most a Törökszentmiklós és Vidéke szerkesztősége is őszinte szeretettel gratulál mindkettőjüknek, és kívánjuk, hogy életük derűs, napfényes ősze még nagyon-nagyon sokáig tartson!

/Hajnal Jné)

„Hittem a művészetben, hittem a színházban, és végeztem a dolgomat".

Ismét szegényebbek lettünk. Október 27-én kelt szárnyra a hír, hogy Tolnay Klári kétszeres Kossuth-díjas, SZOT-díjas, Arte-díjas, Erzsébet-díjas kiváló érdemes művész váratlanul elhunyt.

A magyar színház- és filmművészet kiemelkedő, meghatározó egyéniségét vesztette el személyében. A Vígszínházban kezdte pályáját, ahol rövid ideig Benkő Gyulával és Somló Istvánnal társigazgatóként is dolgozott. 1950-től haláláig a Madách Színház tagja volt.

Élete, mindene volt a színház, ahol megmutathatta önmagát, kitárulkozhatott. Szerencsére életének utolsó napjáig gyönyörködhettünk páratlan egyéniségében, humorában, temperamentumában, csodálatos emberábrázoló tehetségében. Betegség miatt szereplést szinte sohasem mondott le. Előfordult, hogy 40 fokos lázzal is színpadon volt. Az utolsó héten is játszott, már gyengén, csontsoványra fogyva, de pazarul.

Hosszú, tartalmas életet hagyott maga után. Háziorvosa szerint ahogyan élt, olyan szépen távozott. Amint mindig is kívánta, álmában érte a halál.

Aki látta őt színpadon játszani, örökké emlékezni fog a felejthetetlen élményre, amit nyújtott.

„Mindig tud adni, akinek a szíve szeretettel van tele. A szeretethez nem kell tele erszény."

(Augustinus)

Ez a felirat fogadta október 9-én a Rokkantak napjára érkezőket. Jó, hogy van ilyen nap is, de mennyivel jobb lenne, ha az évnek mind a 365 napját magukénak tudhatnák, minden kiemelés nélkül!

A törökszentmiklósi Mozgássérült Csoport vezetője, Ladányi Istvánné segítőtársaival együtt nagyon megható, kedves ünnepre hívta össze sorstársait. Eljött Nász Margit megyei elnök, Engel Edit pénztáros és Csabai Erzsébet vezetőségi tag Szolnokról, de érkeztek Tiszatenyőről és Tiszagyendáról is vendégek. megtisztelték a rendezvényt jelenlétükkel Szegő János polgármester, dr. Laczkó Béla prépost plébános és Sülye Károlyné, a Művelődési Központ igazgatója is.

Ilyenkor minden alkalommal elhangzik, hogy most ne essék szó a gondokról, bánatokról. Mégis elengedhetetlen, hogy ne említsék meg közös problémáikat. A tolókocsisok teljesen ki vannak szolgáltatva embertársaiknak. Nem tudnak bevásárolni az üzletek lépcsői miatt, nem tudják ügyeiket elintézni a hivatalokban... Pedig ezek mind kikerülhetetlenek. Micsoda lépcsők állják útjukat a középületekben! (Végiggondolták ezt már valaha a mozgásképes emberek?!) Hangzott el már kérés a Műszaki irodához az akadálymentesítések ügyében, de hogyan lehetne ezekre megoldást találni?

Szegő János polgármester tisztelettel köszöntötte a jelenlévőket, és örömét fejezte ki afelett, hogy akad, aki rendszeresen – és ilyen sikeresen – megrendezi ezeket a találkozókat. Örült a sok támogatónak, köszönte a segítséget, emellett azonban kiemelte, hogy bármilyen fontos is a pénz, az emberi kapcsolatok meg nem vásárolhatók! Több hozzászóló is megerősítette a fenti gondolatokat, és mindenkinek kellemes időtöltést, jó szórakozást kívánt. Nász Margit megyei elnök megköszönte a tagoknak az összetartást, és hangsúlyozta, hogy itt működik az egyik legjobban szervezett csoport.

Az ízletes és bőséges estebéd elfogyasztása következett ezután, majd a tombolahúzás, amelynek során sok értékes tárgy talált gazdára. A jó hangulatról mindvégig Benedek Zsolt kiváló muzsikája gondoskodott. Aki tehette, táncra is perdült rá.

A törökszentmiklósi MEOSZ Csoport ezúton is még egyszer köszönetet mond sok-sok támogatójának: a Béke Mgtsz-nek, a Kék Szilva GMK-nak, a Középtiszavidéki Rt-nek és Kovács Istvánnak az adományokért. Köszöni a segítséget Ferencz Jánosnénak, a Kölcsey Ferenc Általános Iskola igazgatójának a teremért, amit már számtalanszor bocsátott a rendelkezésükre, térítés nélkül. Köszönet továbbá Szelei Mihályné konyhavezetőnek és a kedves tálaló „néniknek" is! De a csekken befizetett támogatásokat és a tombolatárgyakat is hálásan köszöni, valamint az összes egyéb segítséget, ami esetleg kimaradt ebből a felsorolásból.

/Hajnal Jné)

EGY SZÉP ŐSZI NAPRÓL

– Te is jössz Pécsre?

– Veled is találkozunk? Nagyszerű! De sokat fogunk majd beszélgetni!

Az öröm hangjai keveredtek a piac zsivajával, amikor a nyugdíjasok, régi kollégák megpillantották egymást. Szép ajándékot kaptunk az Idősek napja táján, még ha véletlen egybeesés volt is netán ez az utazás. A Kölcsey Ferenc Általános Iskola nevelőtestülete ugyanis kétnapos kirándulást szervezett Pécsre, ahova – mint már annyiszor – most sem felejtette el meghívni a nyugdíjasokat.

Jóvoltukból felejthetetlen, szép hétvégét töltöttünk a gyönyörű városban. Még az időjárás is rásegített; sorban melegedtek le rólunk a kabátok, pulóverek. Odaérve, pénteken rögtön bevettük Siklós várát, majd Villányban leellen- [illegible] „gy l ...", j [illegible] félálomban pedig megtanultuk a menetrendet. (A vasutas szállóban aludtunk, a hangosbemondó mellett!).

Szombaton következett a város sok-sok nevezetessége, múzeumai, műemlékei..., minden, amit csak képesek voltunk felkeresni. A Tettyéről álomszép kilátás nyílt a környékre, körülöttünk pedig ezer színben pompázott az ősz.

Pécsváradon csak az összefogásnak köszönhettük, hogy csoportunk néhány tagja „nem kelt el", ugyanis éppen a hagyományos leányvásárba csöppentünk. Bár a vasárnapi rendezvény volt az igazi, szerencsénkre már előző nap megkezdődött a vidám szórakozás. Rengeteg népi iparos kínálta szebbnél szebb áruit, miközben a környék hagyományőrző népi együttesei is felvonultak és főpróbát tartottak. Nemcsak Vas, Tolna és Baranya megye táncosai jöttek el színpompás ruhájukban, de ott voltak a szlovákiai Kéménd és az erdélyi Kisfülpös képviselői is.

Élményekkel gazdagon megrakodva innen már hazafelé vettük az irányt. A szép kirándulás szervezője ismét Farkas Éva tanárnő volt, köszönjük fáradozásait és a rólunk való gondoskodást. Hasonlóképpen f g j e Líbor András gépkocsivezető is, aki mindvégig udvariasan és nagyon biztonságosan végezte felelősségteljes feladatát. Köszönjük a BÉKE MGTSZ anyagi támogatását is, amivel hozzájárult a kirándulás sikeréhez.

(Hajnal Jné) Fotó: Tuka K.

HALMOS ENDRÉNÉ AMBRUS MÁRTA

(1916-1998.)

Márta nénitől búcsúznunk kell! Régóta ismerik Őt az akkori Rózsa Ferenc téri iskola tanulói és szüleik, de az utóbbi években ritkán fordult meg Törökszentmiklóson. 1992 ősze óta a máriaremetei Nyugdíjas Otthonban lakott.

Budapesten született 1916. április 29-én. Városunkba 1955-ben érkezett, előtte a Heves megyei Balaton község iskolájában dolgozott.

A Rózsa Ferenc téren általában első osztályban tanított, később napközis nevelő lett. 1971-ben ment nyugdíjba, de még ezután is sokáig visszajárt kis tanítványai közé. nehezen szakadt el az iskolától.

Emlékezetemben még most is nagyon élénken él kedves, mosolygós arca, példaértékűen pontos munkavégzése. Pedig nagyon nehéz körülmények között dolgoztunk akkortájt, az iskolában folyó építkezések miatt. Remek humorérzékével minden problémát igyekezett megoldani. Kollégái szeretete, megbecsülése kísérte az itt töltött évek során, de „felülről" nem kényeztették el.

Családja annál nagyobb törődéssel vette körül. Két fiút és egy lányt neveltek fel férjével: Endre bácsival együtt. Nehéz életük volt, de soha nem panaszkodott. óriási csapás érte szeretett férjének, majd háromgyermekes családanya-lányának hirtelen elvesztésével. Akkor nagyon féltettük az összeroppanástól, de Ő bámulatosan viselte el mindkét tragédiát. Szíve gyenge, beteg, de lelke nagy és erős volt. Vallásos hite segítette és irányította egész életén keresztül.

Szeptember 30-án távozott, 82 évesen. Hamvait szerettei mellé helyezték Egerben.

November a halottak hónapja. Rá is gondolva gyújtsuk meg gyertyáinkat mindnyájan, akik szeretettel őrizzük emlékét!

/H. Jné/

GONDOLATOK

November van! Köd, szürkeség, szomorúság... Virágevő, földíszített temetők, gyertyák, mécsesek... Gyász? Igen! Elmúlás? Nem! Csak változás! Elhunyt szeretteink velünk vannak, velünk maradtak! „Csak az hal meg, akit elfelejtenek."

Igaz, hogy életünkből most már hiányoznak, pótolhatatlan űrt hagyva maguk mögött. De a kötelék, ami összefűzött bennünket, eltéphetetlen. „A szeretet soha meg nem szűnik!" (Ha megszűnt, nem is volt az!)

Szeretnünk kell és lehet őket továbbra is. Egyet viszont már nem lehet: bocsánatot kérni tőlük! Jóvátenni mindazt, amit esetleg vétettünk ellenük... Hogy elhanyagoltuk őket... Nem jutott elég időnk a számukra... Ez most már késő. De ne hagyjuk, hogy a még élőkkel szemben is egyszer megint késő legyen!

/H:/

HALOTTAINK

(szept. 23-okt. 28-ig)

Kelemen Béla (66 éves), Dékány János (50), özv. Kovács Gáborné Cs. Nagy Eszter (87), Sánta Ferenc József (82), Nagy Bálint (81), Csőke Róbert (25), Kovács János (81), Sípos Sándor (64), Szemes Bálint (74), Fülöp Istvánné Pató Ilona (80), Buzás Károly (73), Dobos Gergelyné Molnár Margit (67), bencsik István (44), Pausz Ferenc (78), ifj. Kiss Imre (41), Vass Józsefné Trunkó Ida (84), Tombor József (65), Balogh Mihályné H. Tóth Julianna (54), dr. Tóth Pál Terézia (72), Nagy József (84), Tóth István (57), Mészáros István (74), Mátrai Pál (58), Molnár László (78), Veres Ferencné Túróczi Erzsébet (91), Bálint Lajosné F. Tóth Apollónia (84), Sándor Antal (54), Tihanyi jenő (70), Halmos Endréné Ambrus Márta (82), Szabó Etelka (93). *Tiszapüspöki*: id. Forgó István (74), Dékány Zsigmondné farkas Erzsébet (64), Telek Istvánné Tóvizi Mária (87), Tóth Lászlóné Tóth Julianna (75).

Nyugodjanak békében!

TEMETKEZÉS

KEDVEZMÉNY NÉLKÜL IS A LEGOLCSÓBBAN

A szomorú hírről ha értesül, forduljon hozzánk bizalommal, és mi részvéttel és tisztelettel segítünk.

Díjtalan kórházi ügyintézés, anyakönyvvezetés.
A hűtés csak nálunk díjtalan!

PÓSTA BT ÜZLETEI:

Kossuth L. út 184. Tel.:394-115
Kossuth L. út 283. Tel.: 391-586
Erdős I. út 1. Tel.: 06-60/485-019
Régi református temető Tel.: 06-60/385-374

Szolgáltatásunk folyamatos: 0-24 óráig

Újszerű kocsinkkal az ország egész területén vállalunk szállítást, ügyintézést.
Telefonon is megrendelhető koszorú, sírcsokor díjtalan kiszállítással!

Ady Endre:

HALOTTAK NAPJÁN

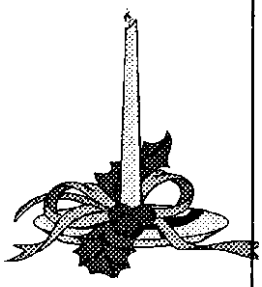

Halottja van mindannyiunknak,
Hisz percről percre temetünk,
Veszett remény mindenik percünk
És gyászmenet az életünk.
Sírhantolunk, gyászolunk mindig,
Temetkező szolgák vagyunk!
– Dobjuk el a tettető álcát:
Ma gyásznap van, ma sírhatunk!

Annyi nyomor, annyi szenny, vétek
Undorít meg e sárgolyón...
Hulló levélt hányszor feledtet
A megváltó, a gyilkos ón!...
Óh, hányszor kell a sírra néznünk,
Hogy vigasztaljuk önmagunk –
– Dobjuk el a tettető álcát:
Ma ünnep van, ma sírhatunk!...

LEGYÜNK FITTEK, EGÉSZSÉGESEK!

Molnárné pesti Tünde rovata

Formáld a tested!

A következő gyakorlat a mély hátizmokat erősíti, ezáltal remek tartásjavító.

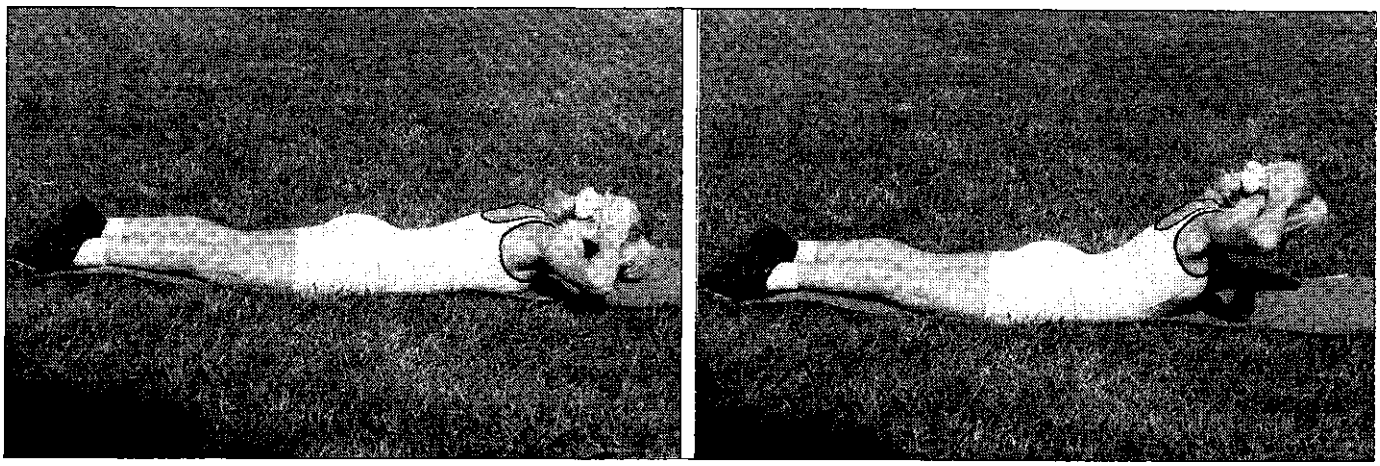

Emeljük felsőtestünket a kiinduló helyzetből, majd lassan engedjük vissza. Minimum 32 ismétlést végezzünk. Ügyeljünk arra, hogy a fej tartása mindig a hátgerinc meghosszabbítása legyen.

Csökkentsd a súlyod!

Ilyenkor, ősszel a természet összeszedi maradék erejét, és szebbnél szebb színeket varázsol, kerekedjünk hát fel, és két-három órás túrázással gyönyörködjünk ebben, amíg lehet. A kirándulás lelkünknek és testünknek is jót tesz, hiszen igen erős kalóriaégető. Mielőtt a tél beköszönne, tegyük szokásunkká ezt e jóleső testmozgást!

Fitness kocsonya

Hozzávalók: 1 kg csirkemell, 3 pár csirkeláb, sárgarépa, fehérrépa, zeller, fokhagyma, vöröshagyma, zöldborsó, gomba (csak pár szem), só, paprika, bors.

Kevés vízzel felfőzzük (főzés után a csirkelábat kidobjuk), majd hűlni hagyjuk. Nemcsak gyors, de egészséges is. Bátran próbáljuk ki!

Könnyű halfilé

A citromos tejjel meglocsolt halszeleteket petrezselymes margarinban puhára pároljuk, majd hirtelen kisütjük. Majonézes burgonyasalátát tálalunk hozzá.

Döntő érv

– Doktor úr, biztosan megjavul a látásom, ha sok sárgarépát eszem?

– Asszonyom, látott már maga szemüveges nyulat?

Atlétika

Október 5-én városi cross mezei futóbajnokságot rendeztek a Városi Sporttelepen, melyen a következő eredmények születtek:

II. korcsoportosok (5-6. osztályosok): *Lányok*: 1. Kölcsey, 2. Kengyel, 3. Bethlen. *Egyéni:* 1. Járóka Andrea (Tiszatenyő), 2. Pócs Gabriellla (Hunyadi), 3. Tóth Bettina (Kölcsey). *Fiúk*: 1. Kölcsey, 2. Tiszatenyő, 3. Petőfi. *Egyéni*: 1. Huszta Norbert (Tiszatenyő), 2. Berta János (Kölcsey), 3. Gonda Zsolt (Kölcsey).

III. korcsoportosok (7-8. osztályosok): *Lányok:* 1. Kölcsey, 2. Bethlen, 3. Tiszatenyő. *Egyéni*: 1. Jahutka Lívia (Kölcsey), 2. Vadász Gabriella (Petőfi), 3. Török Orsolya (Bethlen). *Fiúk*: 1. Kölcsey, 2. Petőfi, 3. Tiszatenyő. Egyéni: 1. Gulyás Ádám (Kölcsey), 2. Madarász Attila (Petőfi).

IV. korcsoportosok (1-2. oszt. középiskolások): *Lányok*: 1. Székács, 2. Bercsényi, 3. Bethlen. *Egyéni*: 1. Forgó Anett, 2. Tóth Renáta, 3. Szőke Rita (mindhárman székácsosok). *Fiúk*: 1. Bethlen, 2. Székács. *Egyéni*: 1. Balogh József (Bethlen), 2. Kormos Zsolt (Székács), 3. Templom Mihály (Bethlen).

V. korcsoportosok (3-4. oszt. középiskolások): *Lányok*: 1. Bethlen, 2. Székács, 3. Bercsényi. *Egyéni*: 1. Nagy Zsuzsanna (Székács), 2. Madarász Anita (Bethlen), 3. Tamási Ilona (Bethlen). *Fiúk*: 1. Székács, 2. Bercsényi. *Egyéni*: 1. Nádas László (Székács), 2. Kozák Máté (Bercsényi), 3. Nagy Zoltán (Székács).

*

Október 17-én rendezték meg Törökszentmiklóson a hagyományos őszi gyermek korcsoportos versenyt. Az időjárás ezúttal kegyeibe fogadta az ifjú atlétákat, akik érem és póló díjazásban részesültek. A sok szép eredmény közül kiemelkedik Szekeres Lajos és Pozderka Dóra 3-3 első helyezése. Izgalmas verseny zajlott a váltók között, melyből kétszer a TSE nyert.

Törökszentmiklósi eredmények:

1989-es születésűek: *Bereznai Anna* : 60 m síkfutásban és távolugrásban 1. h., 400 m-en 2. h. *Tar Renáta*: 400 m-en 1. h., 60 m-es síkfutásban és távolugrásban 3. h. *Csikós Ildikó*: 400 m-en 3. h. Rabi Lajos: 400 m-en 1., 60 m-es gátfutásban 2., 60 m-es síkfutásban és távolugrásban 3. h.

1988-as születésűek: *Pozderka Dóra*: 60 m-es síkfutásban, 60 m-es gátfutásban és távolugrásban egyaránt 1. helyezés. *Szabó Éva:* 60 m-es gátfutásban 2. h. *Mészáros Mariann*: 60 m-es gátfutásban 3. h. *Füller Tamás*: 60 m-es síkfutásban 1., távolugrásban 2. h. *Buru Ádám*: 60 m-es síkfutásban 3. h. *Szikszai Balázs*: 60 m-es gátfutásban 1. h. *Török Dávid*: 60 m-es gátfutásban 2., távolugrásban 3. h. *Szabó Ferenc*: 60 m-es gátfutásban 3. h.

1987-es születésűek: *Ladányi Katalin*: 60 m-es gátfutásban 1., 60 m-es gátfutásban 2., távolugrásban 3. h. *Barócsi Andrea*: 60 m-es gátfutásban és távolugrásban 2., 80 m-es síkfutásban 3. helyezés. *Bognár Miklós*: 60 m-es gátfutásban 1., távolugrásban 2. h. *Bózsó Balázs*: 60 m-es gát-, és 80 m-es síkfutásban 3. h. *Gonda Zsolt*: 60 m-es gátfutásban 2. h. *Gonda Attila*: távolugrásban 3. h. 10x200 m váltófutás (5 fiú-5 leány): 1.h.

1986-os születésűek: *Gellérfy Zsuzsanna*: 60 m-es gátfutásban 2. h. *Szekeres Lajos*: 80 m-es síkfutásban, 60 m-es gátfutásban és távolugrásban egyaránt 1. helyezés. *Csizmadia Barna*: 60 m-es síkfutásban 2., távolugrásban 3. helyezés. *Ecsédi István*: 60 m-es gátfutásban 3. h. *leány svéd váltó*: 2. h., *fiú svéd váltó*: 1. h.

B. I.

Szeptember 30-án Szolnokon, a MÁV sportpályán gyönyörű, napsütéses időben rendezték meg a középiskolás megyei „EK"-rendszerű atlétikai versenyt. A Bercsényi Miklós Gimnázium fiú és leány csapattal vett részt a versengésen, amelyen kilenc középiskola atlétái voltak jelen. Polgár Nóra és Göblyös Márta a TSE-ben edzenek, míg a többieket Kocsisné Török Ágnes készítette fel a versenyre. Összesítésben a leányok a 2., míg a fiúk a 4. helyen végeztek.

Eredmények:

100 m: Polgár Viktória (4.); Somogyi Géza (4.). 100 m gátfutás: Polgár Nóra (1.). 110 m gátfutás: Mészáros Medárd (2.). 400 m: Petren Anett (3.); Magyar Sándor (5.). 800 m: Kozák Ervin (3.). 1500 m: Oláh Mária (2.). 3000 m: Kozák Máté (5.). Távolugrás: Göblyös Márta (1.); Gőz Zoltán (3.). Magasugrás: Molnár Zsuzsa (2.); Galsi Balázs (2.). Gerelyhajítás: Kovács Krisztina (4.); Hajdú Sándor (4.). Súlylökés: Balogh Viktória (4.); Serfőző Zoltán (3.). 4x100 m váltó: Polgár Nóra, Polgár Viktória, Göblyös Márta, Tóth Ágnes (1.); Mészáros Medárd, Hajdú Sándor, Galsi Balázs, Somogyi Géza (3.). 4x400 m váltó: Kovács Krisztina, Balogh Viktória, Petren Anett, Molnár Zsuzsa (3.); Kozák Ervin, Papp Dániel, Juhász Ádám, Gőz Zoltán (3.).

H. M.

VHI. NÉMETH JAVELINS GERELYHAJÍTÓ VERSENY , TSE – győztessel

Október 18-án nyolcadik alkalommal rendezték meg Kecskeméten a Németh Javelins gerelyhajító versenyt, mely az ország legjobb gerelyhajítóinak nagy seregszemléje, és amelyen ebben az évben is csaknem minden országos bajnoki 1-8. helyezett képviseltette magát. A kellemes időjárási viszonyok között kiváló eredmények születtek a viadalon, melynek színvonalát emelte a 40 fős litván küldöttség – élükön Lusis edzővel, aki olimpiai bajnok és többszörös világcsúcstartó volt – jelenléte. A díjak nagy részét a hasonló címekkel rendelkező Németh Miklós adta át, aki egyben a fővédnök címet is vállalta.

A TSE atlétái 4 fős küldöttséggel (2 gyermek és két 15 éves serdülő „B") vettek részt a rangos megmérettetésen. Bognár Miklós személyében ebben az évben is győztessel tértek haza. Miki az 1987-es születésűek mezőnyében lett bajnok. Szekeres Lajos az 1986-os születésűek között 4. helyezést szerzett, Szabó Andrea pedig a '83-asok versenyében lett harmadik helyezett.

B. I.

RÖVIDEN

Októb-r 23-- ti--t-l-té-- r--d--téki ---- - kö-é-i-k-lá--k 10x600 m-es váltófutó versenyét. A lányok közül a Bercsényi végzett az első helyen, őket követte a Székács csapata, míg a Bethlen tagozata a 3., a Lábassy diákjai pedig a 4. helyezést szerezték meg. A fiúknál a székácsosok bizonyultak legjobbnak, itt a Bercsényi a 2. helyre szorult. A 3-4. helyen a Bethlen, ill. Lábassy csapata végzett.

✳

Befejeződött a középiskolások kispályás labdarúgótornájának őszi fordulója. Eredmények: 1. Székács, 2. Lábassy, 3. Székács Kollégium, 4. Bethlen Tagozat, 5 Bercsényi, 6. Lábassy Kollégium.

✳

A felnőtt csapatok labdarúgó villámtornájának eredménye: 1. Öregfiúk, 2. Szállítók, 3. Szabadidő (Zöld Sasok), 4. Öntöde, 5. Dagober.

✳

Októberben három fordulóját bonyolították le a megyei I. o. csapatbajnokságnak, amelyek közül a Törökszentmiklósi Sakk-Klub csapata egyszer volt szünnapos. Az első és a harmadik fordulóban a Karcagi SE, illetve a szolnoki Keviterv Akva SE csapatával mérkőzött, s mindkét alkalommal 5:5 arányú értékes döntetlent ért el. Karcag ellen győzött: Balogh János, Drimusz Tibor, Türmer Elemér, id. Bartha Ferenc. Remi: Jakobei József, Bencsik Péter. Szolnok ellen győzött: Dancza János, Jakobei József, Balogh János, id. Bartha Ferenc. Remi: Drimusz Tibor, Türmer Elemér.

✳

Október 17-18-án a fővárosban, a „HŐR" Vándorkupán vendégszerepeltek amatőr tekéseink, a CLAAS Hungária VTSK, az ÁFÉSZ és a Manó-Milán Boys játékosai. A jó hangulatú, baráti légkörben zajló versenyben a CLAAS-osok végig vezettek, de az utolsó páros gurítása kevésbé sikerült, így a második helyre szorultak. Kilen csapat közül az áfészesek ötödikek, Manóék pedig hetedikek lettek. Női egyéniben Kozma Márta 2., Pállfi Gyuláné 3. helyezést ért el. A legjobb telizőnek Kozma Márta bizonyult, tarolásban pedig Goórné Fodor Eszter diadalmaskodott. Férfi egyéniben Szincsák Tibor 2., legjobb tarolóként 1. helyet szerzett, míg a legjobb telizők közül Holp Józsefet másodikként díjazták. A 9-es dobóverseny mindhárom dobogós helyezését a miklósiak hozták el, a következő sorrendben: 1. Claas Hungária VTSK, 2. ÁFÉSZ TSE, 3. Manó-Milán Boys.

Szövegkérdés

Két játékos beszélget:

– A ti edzőtök is annyit szövegel meccs közben?

– Még hogy szövegel! Legutóbb a napos oldalon volt a kispad, és a második félidő végére lesült a nyelve.

Hajrá, Géza! Szép volt, Géza!

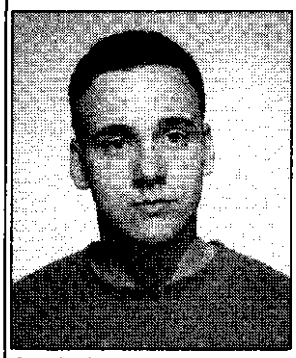

Október 15-18 között Budapesten bonyolították le az Ifjúsági Országos Bajnokságot, ökölvívásból. Majd 90 fiatal lépett szorítóba – a korosztálynak megfelelő valamennyi súlycsoportban –, köztük Somogyi Géza, a TSE versenyzője is, aki pehelysúlyban ezüst érmet szerzett. A most harmadikos bercsényis kollégista egyébként Kunhegyesen lakik, s 1997 szeptembere óta Zakar Mihály edző keze alatt ismerkedik a s_ortá_ fortélyaival.

– A döntő végén edzőm, Balogh András bácsi azt mondta, hogy az ellenfelem nem volt jobb, csak nagyon meg voltam illetődve. Nem akartam elhinni, hogy még országos bajnok is lehetek. Pedig alaposan felkészültem. Az országos bajnokság előtt egy hónapon keresztül naponta volt edzés Szolnokon a MÁV-nál, ahol nagyon sokat tanultam Bandi bácsi irányításával és persze az ellenfelektől is. Az első mérkőzésem nem volt nehéz – meséli az újdonsült érmes legényke –, mert ellenfelemet, a pécsi fiút az első menetben leléptették. Sokkal nehezebb volt viszont a bajnokság előtti néhány hét. Annál is inkább, mert a súlycsoportom felső határa 57 kg, én pedig 63 voltam. Fogyasztanom kellett: edzőm utasítása szerint normálisan kellett táplálkoznom, de igen sok edzéssel „fűszerezve". Így is csináltam, a súly viszont maradt. A továbbiakban kevesebbet ettem: ennek meg az lett az eredménye, hogy legyengültem. Éreztem is a második meccsemen, mert a végére elfáradtam. Azért 5:4-es pontozással csak győztem. Különösen felemelő érzés volt, amikor a döntős páromat a ringbe szólították, s elhangzott a Himnusz. Tényleg nem akartam elhinni, hogy az aranyért boxolok. Arra gondoltam, hogy az első meccsem előtti mérlegelésen még mindig volt 10 deka feleslegem, s mindent csináltam, ami súlycsökkentés okán szóba jöhet: rohangáltam, vécére mentem... Aztán a végeredmény ez lett, és nagyon boldog vagyok.

Szeme huncutan csillog, közben az orrát simogatja az ujjával, mert azt még „érzi". Az áll ki legjobban a fejvédőből, s kapott rá egyet. A bal felsőkarja m g k k-lila, meg a nya izmai sem úgy engedelmeskednek, ahogy az megszokott. Ezzel együtt tényleg boldog, s készül a következő összecsapásra... Gratulálunk, Géza, és vigyázz magadra!

H. M.

A RÁDIÓ TÖRÖKSZENTMIKLÓS MŰSORA A 96,4 Mhz-en

Tel.: 56/390-676

Hétfő
06.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
08.00: Hírek
08.20: Zenés lapozgató
10.00: Hírek
10.20: Extra
11.00: Sztár zene
12.00: Hírek
13.00: Zenés délután
17.30: BBC hírek
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Újdonság magnósoknak!
22.00: Műsorzárás

Kedd
06.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
08.00: Hírek
08.20: Zenés nosztalgia műsor
10.00: Hírek
10.20: DL Stúdió műsora
11.00: Sztár zene
12.00: Hírek
13.00: Zenés délután
17.30: BBC hírek
17.35: Gyerekszáj
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Rockműsor
22.00: Műsorzárás

Szerda
06.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
08.00: Hírek
08.20: Rockműsor ismétlése
10.00: Hírek
10.20: Record Express félórája
11.00: Sztárzene
12.00: Hírek
13.00: Zenés délután
17.30: BBC hírek
17.35: Lemezbörze
18.20: Hasznos tanácsok
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Slágerparádé
22.00: Műsorzárás

Csütörtök
06.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
08.00: Hírek
08.20: Slágerlista
10.00: Hírek
10.20: Kabaré
11.00: Sztár zene
12.00: Hírek
13.00: Zenés délután
17.30: BBC hírek
18.20: DL Stúdió műsora
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Kívánságműsor
22.00: Műsorzárás

Péntek
06.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
08.00: Hírek
08.20: Zenei turmix
10.00: Hírek
10.20: Extra
11.00: Sztár zene
12.00: Hírek
13.00: Zenés délután
17.30: BBC hírek
18.20: Önkormányzati fórum
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Zenés lapozgató
22.00: Műsorzárás

Szombat
07.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
09.00: Hírek
09.20: Dance party
10.00: Hírek
10.20: Hasznos tanácsok
11.00: Sztár zene
12.00: Hírek
13.00: Operett gála
14.00: Szív küldi
17.00: Hírek
17.20: Zenés nosztalgia műsor
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Slágerparádé
22.00: Műsorzárás

Vasárnap
07.00: Jó reggelt, Törökszentmiklós!
09.00: Hírek
09.05: Szív küldi
11.00: Hangfalfestő (BBC műsora)
12.00: Hírek
12.30: Magyar nóták
13.00: Szieszta
14.00: Telefonos játék
16.20: Sztár zene
17.00: Hírek
18.20: Rádiós jegyzet
19.00: BBC hírek
19.50: Esti mese
20.00: Hírek
20.20: Slágerlista
22.00: Műsorzárás

ÁFÉSZ – Törökszentmiklós Ipari Osztálya által nyújtott szolgáltatások:

Kivitelező munkák:
- új létesítmények kialakítása, felújítások
- rekonstrukciós átalakítások

Szakipari tevékenységek:
- beton- és műkőtermékek gyártása,
- festés, mázolás, tapétázás,
- víz-, gáz-, központi szerelések,
- gázkészülékek szerelése és javítása,
- lakatosszerkezetek gyártása,
- asztalosipari szerkezetek gyártása, javítása

Tűzoltókészülékek javítása és ellenőrzése
Villamos motorok javítása, újra tekercselése

SZOLGÁLTATÁSAINKAT A JÓ MINŐSÉG, A MEGBÍZHATÓSÁG, A SZOLÍD ÁRAK JELLEMZIK!

Mottónk: A megrendelőt nemcsak megszerezni kell, hanem tudni kell őt megtartani.

VÁRJUK ÖNÖKET!
Központi címünk: Törökszentmiklós, Kossuth L. út 139.
Tel.: 56/390-955

BOHÁCS BIZTONSÁGTECHNIKAI BT

Professzionális vagyonvédelmi és riasztóberendezések tervezése, kiépítése, üzemeltetése garanciával:
– Üzlethelyiségekbe, irodákba, raktárhelyiségekbe
– Kültéri udvarokra, családi házakba, lakásokba
Autóriasztók és más autós elektronikák beépítése, beüzemelése.

ÚJDONSÁG! ÚJDONSÁG! ÚJDONSÁG!

24 órás ***ügyeleti szolgálat*** üzemeltetése
a ***Városi Polgárőrség együttműködésével!***

Minden kommunikátorral ellátott riasztóberendezés rákapcsolható, felügyelhető
FOKOZOTT BIZTONSÁG, MAXIMÁLIS VÉDELEM!
Felvilágosításért keresse ügyeletünket a **392-010**-es telefonszámon, valamint Bohács Tamás ügyvezetőt a **06-20/439-164**-es telefonon vagy a Kossuth út 23. szám alatt

GYÓGYSZERTÁRI ÜGYELET

NOV. 14-15	KÍGYÓ PATIKA	KOSSUTH ÚT 83.
NOV. 21-22	FONTANA	KOSSUTH ÚT 123.
NOV. 28-29	FONTANA	KOSSUTH ÚT 125.
DEC. 5- 6	FEHÉRKERESZT	ALMÁSY ÚT 2.
DEC. 12-13	FEHÉRKERESZT	ALMÁSY ÚT 2.

TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE
Független közéleti lap
Szerkesztőség : 5200 Törökszentmiklós, Kossuth út 135.
Főszerkesztő : Varga Mária
Tördelőszerkesztő: Hegedűsné Szűcs Zsuzsa
Kiadásért felelős:
Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány
ISSN 0866-1839
Nyomdai munkák :
REPRO STÚDIÓ SZOLNOK